

สรุปงานมหกรรมพลังเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 2
“ก้าวกล้า การศึกษา เพื่อสร้างพลเมือง ตามรอยเท้าพ่อ”
โครงการ พลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ปี 2
ระหว่างวันที่ 28 – 29 มกราคม 2560
ณ ลานพระบรมราชานุสาวรีย์ รัชกาลที่ 2 วัดอัมพวันเจติยาราม
ณ ลานวัฒนธรรมนาคะวะรังค์ โครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์ และ
ห้องประชุมกนกรัตน์ รีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

รายชื่อผู้เข้าร่วม

1. เด็กหญิงวิชิราพรรณ กลัดเจริญ	ทีม S.T.T.ศรัทธาธรรม
2. เด็กหญิงปาน ยังอยู่	ทีม S.T.T.ศรัทธาธรรม
3. เด็กชายจิรภัทร แวงสุข	ทีม S.T.T.ศรัทธาธรรม
4. เด็กหญิงพรนภา อินตา	ทีม S.T.T.ศรัทธาธรรม
5. เด็กหญิงกัญญาณัค กรุตสุข	ทีม S.T.T.ศรัทธาธรรม
6. เด็กชายแฉะ ยังอยู่	ทีม S.T.T.ศรัทธาธรรม
7. นางสาวปภาวรินทร์ ประชานิยม	พี่เลี้ยงทีม S.T.T.ศรัทธาธรรม
8. เด็กหญิงภรณ์ทิพย์ งามพิศ	ทีม The Performing Art
9. เด็กหญิงยอดขวัญ นาคประสพ	ทีม The Performing Art
10. เด็กชายสัณญา เจริญรัตน์	ทีม The Performing Art
11. นางสาวรัชนิยา ทองพันธ์	พี่เลี้ยงทีม The Performing Art
12. นางสาวปภาวดี บุญมาก	ทีมส้มแก้วต้อง STRONG
13. นายนพพล กอสนาน	ทีมส้มแก้วต้อง STRONG
14. เด็กหญิงบุษยากร รุ่งอุทัย	ทีมส้มแก้วต้อง STRONG
15. นางสาวรัตนภรณ์ บุรณ์ดี	พี่เลี้ยงทีมส้มแก้วต้อง STRONG
16. นางสุนทรีญา บุญมาก	ผู้ปกครองทีมส้มแก้วต้อง STRONG
17. นายสมชาย รัศมี	ผู้ปกครองทีมส้มแก้วต้อง STRONG
18. นางสาวจุฬารัตน์ ผมภูเขียว	ทีม A.B.G.M.T. ถาวรานุกุล
19. นายคณิศร บุญบาล	ทีม A.B.G.M.T. ถาวรานุกุล
20. นายนพรุจ เลิศเสถียรพงศ์	ทีม A.B.G.M.T. ถาวรานุกุล
21. นายธีรภพ อิ่มเสมอ	ทีม A.B.G.M.T. ถาวรานุกุล
22. นางสาวรัตนา ฉิมพาลี	พี่เลี้ยงทีม A.B.G.M.T. ถาวรานุกุล
23. นางสาวบุษกร จันทร์สว่าง	ทีม THN CoCoOli

24. นายธนวัฒน์	บัวทอง	ทีม THN CoCoOli
25. นางสาวชมพูนุช	ฉัตรพุก	ทีม THN CoCoOli
26. นางสาววิชาดา	รินทิวารัตน์	ทีม THN CoCoOli
27. นางพะยอม	ยุวสุด	พี่เลี้ยงทีม THN CoCoOli
28. นายชนม์สวัสดิ์	ฉิมเชื้อ	ทีมท่าคาเรนเจอร์
29. นายปิยวัฒน์	วัชนุชา	ทีมท่าคาเรนเจอร์
30. นายชาตรี	ลักขณาสมบัติ	ทีมท่าคาเรนเจอร์
31. นายธรรมนธิ	สุนทร	ทีมท่าคาเรนเจอร์
32. นางสาวนาภรณ์	พลพุก	ทีมชิปมั่ง
33. นางสาวสุธารินี	กลัดกลีบ	ทีมชิปมั่ง
34. นางสาววีรวรรณ	ดวงแข	ทีม PNDs
35. นางสาวอัญญา	ดีไสว	ทีม PNDs
36. นายธเนศ	สร้อยทอง	ทีม PNDs
37. เด็กชายสทรน	ไม้คำหอม	ทีม PNDs
38. นางสาวบงอร	ช่วยชูวงศ์	พี่เลี้ยงทีม PNDs
39. นางนิภา	บัวจันทร์	ผู้ปกครองทีม PNDs
40. เด็กหญิงณัฐพร	เล็กเสื่อ	ทีมเยาวชนรักถิ่นปลายโพงพาง
41. เด็กหญิงตรีทิพย์	ประสพแสง	ทีมเยาวชนรักถิ่นปลายโพงพาง
42. เด็กหญิงสวรินทร์	นาคันัน	ทีมเยาวชนรักถิ่นปลายโพงพาง
43. นางสาวดวงกมล	ชื่นจิต	ทีม Thairath Team
44. เด็กหญิงกนกวรรณ	แสนสุข	ทีม Thairath Team
45. เด็กหญิงณัฐชา	รุ่งเรือง	ทีม Thairath Team
46. เด็กหญิงกชพร	คงสวัสดิ์	ทีม Thairath Team
47. นางสาวหนึ่งฤทัย	โถแก้ว	ทีม Thairath Team
48. นายรัชพล	กลีบผึ้ง	ทีม Thairath Team
49. นางสาวนัยนา	พยมพฤษ	พี่เลี้ยงทีม Thairath Team
50. นายเอกชัย	อิมประเสริฐ	ทีมลูกหนองพลับ
51. นางสาวสิววรรณ	ข้าสุวรรณ	ทีมลูกหนองพลับ
52. นายวรรณัย	เจริญศรี	ทีมลูกหนองพลับ
53. นางสาวพัฒนชิตา	มหาอริยทวิสิน	ทีมลูกหนองพลับ
54. อาจารย์กิตติ	วิสารกาญจน	พี่เลี้ยงทีมลูกหนองพลับ
55. นางสาวกรวรรณ	ม่วงลับ	ทีมหลากสี

56. นายนวคาม	งามสม	ทีมหลากสี
57. นางสาวนงลักษณ์	สีบนาค	ทีมหลากสี
58. นางสาวปัทมา	มุกตาม่วง	ทีมหลากสี
59. นายกันทรากร	จรัสมาธูสร	พี่เลี้ยงทีมหลากสี
60. นางสาวประดิษฐา	แก้วเลิศ	ทีมหญ้าสาน gen 2
61. นางสาวศรีสุรางค์	พงษ์ดำ	ทีมหญ้าสาน gen 2
62. นางสาวสีเหมือนฝัน	เพชรทอง	ทีมหญ้าสาน gen 2
63. นายสุกเกียรติ	อยู่สำราญ	ทีมหญ้าสาน gen 2
64. นายวีรภัทร	ชำนาญไพร	ทีมหญ้าสาน gen 2
65. ดร.ฐิติมา	เวชพงศ์	พี่เลี้ยงทีมหญ้าสาน gen 2
66. นายชนุดม	กิตติสาเรส	ทีม Super Man
67. นายธูรกิจ	มหาธีรานนท์	ทีม Super Man
68. นายพิทวัส	บุญชูยิ่ง	ทีม Super Man
69. นายภัทร	วิทย์ปรีชากุล	ทีม Super Man
70. นายภาณุวัฒน์	สังกะเพศ	ทีม Super Man
71. นางสาวนริศร	ฐิติพิสุทธิพงศ์	ทีมสาน...สามัคคี
72. นางสาวจิตสินี	จินเพชร	ทีมสาน...สามัคคี
73. นางสาววิชชอร	ศรีคำฮวด	ทีมสาน...สามัคคี
74. นายนพพล	แดงรอด	ทีมสาน...สามัคคี
75. นายปณิธิ	จินดาทา	ทีมสาน...สามัคคี
76. นายกิตติชัย	เรไร	ทีมสาน...สามัคคี
77. นางสาวอรุชา	สวัสดิ์พิพัฒพงศ์	ทีมสาน...สามัคคี
78. นายธนพล	อ่อนพุก	พี่เลี้ยงทีมสาน...สามัคคี
79. นางสาวศิริพร	บุญมาก	ทีมอาวุโส OK
80. นายณัฐวุฒิ	ศรีนวล	ทีมอาวุโส OK
81. นายธวัชชัย	ชาวสำอางค์	ทีมอาวุโส OK
82. นางสาวรจนา	บุญเดช	ทีมอาวุโส OK
83. นายอิศรา	เอี่ยมสง่า	ทีมอาวุโส OK
84. นางสาวกัญญาณัฐ	สีหะอำไพ	ทีมอาวุโส OK
85. นางสาวจิรนนท์	หนูวัฒนา	ทีมอาวุโส OK
86. อาจารย์เรณูภา	หนูวัฒนา	พี่เลี้ยงทีมอาวุโส OK
87. นางสาวพัชรพร	สวรรค์ล้ำ	ทีม Art Imagine

88. นายพัลลภ	ศิริมงคล	ทีม Art Imagine
89. นายรณชัย	พรหมบุตร	ทีมแพะโจ
90. นายโจ		ทีมแพะโจ
91. นายพัฒนา	แก้วชลาลัย	ทีมแพะโจ
92. นายไนไน		ทีมแพะโจ
93. นายวิน		ทีมแพะโจ
94. นายธีรศักดิ์	คำชู	ทีมแพะโจ
95. นายสำราญ	พลอยประดับ	พี่เลี้ยงทีมแพะโจ
96. นายทองแดง	วงศ์ทอง	ทีมสวนผึ้งโมกมัน
97. นายศิริกร	มิกอง	ทีมสวนผึ้งโมกมัน
98. นายสุขสันต์	สำเภา	พี่เลี้ยงทีมสวนผึ้งโมกมัน
99. นางสาวเดือนแก้ว	สำเภา	ทีมสวนผึ้ง Active
100. เด็กหญิงมุกิตา	สำเภา	ทีมสวนผึ้ง Active
101. นางสาวกัญญารัตน์	แก้วเมืองเพชร	ทีม Oneness
102. นางสาวปริญนันท์	เย็นเปิง	ทีม Oneness
103. นางสาวศิริรัตน์	แก้วเมืองเพชร	ทีม Oneness
104. นางสาววนิดา	ยากำจัด	ทีม Oneness
105. เด็กชายอภิสิทธิ์	ยากำจัด	ทีม Oneness
106. นางวันเพ็ญ	ยากำจัด	ผู้ปกครองทีม Oneness
107. นายสมพงษ์	เนียมศรี	ผู้ปกครองทีม Oneness
108. นายสมนึก	เทศอัน	พี่เลี้ยงทีม Oneness
109. นายเฉลิมพล	ช้างเผือก	พี่เลี้ยงทีม Oneness
110. นางสาวประทานพร	ถมยา	ทีมลาดเป้ง
111. นางสาวช่อชญา	ขมิ้นผง	ทีมลาดเป้ง
112. เด็กชายภูวฤทธิ์	โตบุญมี	ทีมลาดเป้ง
113. นางประทุม	ถมยา	ผู้ปกครองทีมลาดเป้ง
114. นายกานต์	โตบุญมี	พี่เลี้ยงทีมลาดเป้ง
115. นางสาวศิริพร	บุญมาก	ทีมอาวุโส OK
116. นายณัฐวุฒิ	ศรีนวล	ทีมอาวุโส OK
117. นายธวัชชัย	ชาวสำอวงค์	ทีมอาวุโส OK
118. นางสาวรจนา	บุญเดช	ทีมอาวุโส OK
119. นายอิสรา	เอี่ยมสง่า	ทีมอาวุโส OK

120.อาจารย์เรณูภา	หนูวัฒนา	พี่เลี้ยงทีมอาวุโส OK
121.นายภูมิเทพ	อาจจันทร์	ชุมชนตำบลบางพรม
122.นายเอกสุวัชร	ทวีศักดิ์	ชุมชนตำบลบางพรม
123.นายชาญณรงค์	ขวัญทอง	ชุมชนตำบลบางพรม
124.นายนิพนธ์	จุมแพง	ชุมชนตำบลบางพรม
125.นายศักดิ์ชัย	ตะกรุดทอง	ชุมชนตำบลบางพรม
126.นายทัตพร	ศรีโหร	ชุมชนตำบลบางพรม
127.นายวุฒิชัย	ไพโรศรี	ชุมชนตำบลบางพรม
128.นายชินวัตร	ศรีโหร	ชุมชนตำบลบางพรม
129.นายกำปตัน	แสงดี	ชุมชนตำบลบางพรม
130.นายปรีชายุทธ	แช่จ้ง	ชุมชนตำบลบางพรม
131.นายบุญชม	เพ็ญสว่าง	ทีมไทยทรงดำนางตะเคียน
132.เด็กชายอภิสิทธิ์	กู่ทรัพย์	ทีมไทยทรงดำนางตะเคียน
133.นางนภาพร	ขจรกลิ่น	ทีมไทยทรงดำนางตะเคียน
134.นายสำราญ	สุดแต่	ทีมไทยทรงดำนางตะเคียน
135.นายวันชัย	กู่ทรัพย์	ทีมไทยทรงดำนางตะเคียน
136.นายประเสริฐ	จำเริญ	ทีมไทยทรงดำนางตะเคียน
137.นายศรีไพร	แสงจันทร์	ทีมไทยทรงดำนางตะเคียน
138.นายสมจิตร	เพ็ญสว่าง	ทีมไทยทรงดำนางตะเคียน
139.นายอนิรุทธ์	ทองบุญ	ชุมชนตำบลอัมพวา จ.สมุทรสงคราม
140.นางสาวอรรณณ	ข้าเอก	โรงเรียนศรีทศาสมุทร จ.สมุทรสงคราม
141.นายปฐมพงษ์	หล้าป้อก	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
142.นายพัลลภ	ลาดุ่น	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
143.นายธีระพงศ์	หล้าป้อก	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
144.นายนิศร	ดวงโต	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
145.นายสรยุทธ	สมบุญ	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
146.นายกิตติพงษ์	คำปรีดา	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
147.อาจารย์ชนะ	กร้ากระโทก	ศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
148.นางสาวกิริติ	พิทักษ์นุรักษ์	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
149.นางสาวพัชรพร	รักวิเชียร	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
150.นางสาวปาริชา	อิสโร	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
151.นางสาวสุริษา	บัวลาว	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี

152.นางสาวศรัณย์พร	แนวเถื่อน	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
153.นางสาวจุฑามาศ	ชั้น์แก้ว	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
154.นางสาวอาภาศิริ	เรื่องจ้อย	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
155.นางสาวพัฒนกร	สุขเพชร	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
156.นางสาวปิ่นนธร	จิตต์การุณย์	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
157.นายชัยชาญ	ร่มเย็น	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
158.นางสาวบุญธิดา	พิมพามา	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
159.นายจิรายุ	ยัมภากรณ์	โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
160.นางเก็จวลี	กรีทธร	พี่เลี้ยง โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
161.นายชัยชาญ	ปรางค์ประทานพร	พี่เลี้ยง โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี
162.เด็กหญิงภาพร	ทองคำ	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
163.เด็กหญิงกัลยากร	สารเห็ด	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
164.เด็กหญิงศุภรดา	เนียมเกิด	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
165.เด็กหญิงสุธิชา	พาทักดี	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
166.เด็กหญิงสุปรียา	หอมหวาน	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
167.เด็กหญิงเอมิกา	เจริญพร	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
168.เด็กหญิงวริษา	พราหมณี	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
169.เด็กหญิงวราภรณ์	โพธิ์ทอง	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
170.เด็กชายสุเมธ	สังข์ฤทธิ์	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
171.เด็กชายนพรุจ	สุขดี	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
172.เด็กชายสิทธิพล	พรมโสภา	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
173.เด็กหญิงสโรชา	อินทร์เรียง	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
174.นางสาวมาลินี	กรีธธร	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
175.นางสาวสุภาพร	เพ็งอุดม	โรงเรียนบ้านหนองโรง จ.เพชรบุรี
176.นางสาวพรรณนิภา	กิจสมุทร	โรงเรียนบ้านคลองกก จ.สมุทรสงคราม
177.เด็กหญิงเขมิกา	สังข์ทอง	โรงเรียนบ้านคลองกก จ.สมุทรสงคราม
178.เด็กหญิงเจนจิรา	ศรีภูษิต	โรงเรียนบ้านคลองกก จ.สมุทรสงคราม
179.เด็กชายธีรเจต	สีคำ	โรงเรียนบ้านคลองกก จ.สมุทรสงคราม
180.เด็กชายพงษ์พันธ์	แดงพยนต์	โรงเรียนบ้านคลองกก จ.สมุทรสงคราม
181.เด็กชายนภัทร	บุ่มสุข	โรงเรียนบ้านคลองกก จ.สมุทรสงคราม
182.เด็กหญิงกาญจนา	กลั่นรักดี	โรงเรียนบ้านคลองกก จ.สมุทรสงคราม
183.เด็กหญิงวิภาวี	ก้อนทอง	โรงเรียนบ้านคลองกก จ.สมุทรสงคราม

184.เด็กหญิงอริศรา	ศรีคำอ้าย	โรงเรียนบ้านคลองกก จ.สมุทรสงคราม
185.นายชยุดพงศ์	สาระกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จ.ราชบุรี
186.นางสาวพรประภา	เอี้ยงชะอุ่ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จ.ราชบุรี
187.นางสาวณัฐพร	ผลทรัพย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จ.ราชบุรี
188.นางสาวนันท์นัช	ลำไยเสาวรส	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จ.ราชบุรี
189.นางสาวอัคราริส	บอสุ	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จ.ราชบุรี
190.ผศ.วรลักษณ์	กรรณวัฒน์	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จ.ราชบุรี
191.นางสาวสาลิณี	เรืองวัฒนา	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
192.นางสาวพรวิมล	สุดสาว	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
193.นางสาวรักษิณา	เทียมสุขสม	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
194.นางสาวปาริชาติ	เมฆประสาท	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
195.นางสาวชมพุท	องษ์รอด	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
196.นางสาวนันทิษา	อ่อนละมัย	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
197.นางสาวดวงจิตา	ผาชมพู	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
198.นางสาววิศยา	สังข์ชื่น	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
199.นางสาววรัญญา	ยิ้มแย้ม	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
200.นางสาวอณิษฐา	มาลา	มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
201.อาจารย์รชกร	วชิโรดม	พี่เลี้ยง มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จ.เพชรบุรี
202.เด็กชายยอดชาย	ก่งอุบล	โรงเรียนวัดศรัทธาธรรม จ.สมุทรสงคราม
203.เด็กหญิงสาวลักษณ์จอมมาก		โรงเรียนวัดศรัทธาธรรม จ.สมุทรสงคราม
204.เด็กหญิงกมลรัตน์	กล่อมสุด	โรงเรียนวัดศรัทธาธรรม จ.สมุทรสงคราม
205.เด็กหญิงพิมพ์ชนก	อินทร์นรงค์	โรงเรียนวัดศรัทธาธรรม จ.สมุทรสงคราม
206.เด็กหญิงสุนันทา	เทศทอง	โรงเรียนวัดศรัทธาธรรม จ.สมุทรสงคราม
207.เด็กหญิงนวรรณ์	เมยยะ	โรงเรียนวัดศรัทธาธรรม จ.สมุทรสงคราม
208.เด็กหญิงแอน	จันดี	โรงเรียนวัดศรัทธาธรรม จ.สมุทรสงคราม
209.เด็กชายเทพพิทักษ์	เรียงสุวรรณ	โรงเรียนวัดศรัทธาธรรม จ.สมุทรสงคราม
210.นางสาวสมพร	จันทร์บัณฑิตย์	โรงเรียนท้ายหาด จ.สมุทรสงคราม
211.นางสาวสรินยา	พวงแก้ว	โรงเรียนท้ายหาด จ.สมุทรสงคราม
212.นางสาวปัทมา	สุริยา	โรงเรียนท้ายหาด จ.สมุทรสงคราม
213.เด็กหญิงวันใส	นุชเกษม	โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม
214.เด็กหญิงธัญญารัตน์	นุชเกษม	โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม
215.เด็กหญิงวรรณพร	ประยงค์ทรัพย์	โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม

216.เด็กหญิงจอย	หงสา	โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม
217.เด็กหญิงอดิราภ์	นาคเกษม	โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม
218.เด็กชายอนุวัฒน์	นาคเกษม	โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม
219.เด็กชายณัฐวุฒิ	น่วมธนัง	โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม
220.เด็กชายพัฒนพงษ์	กุหลาบศรี	โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม
221.เด็กชายรัตนะ	ปมสวัสดิ์	โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม
222.เด็กหญิงมินทร์	จาตุรนต์	โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม
223.นางงามจิตร	ตะวันขึ้น	พี่เลี้ยง โรงเรียนวัดบางสะแก จ.สมุทรสงคราม
224.นางสาวกันตินันท์	ขันตราชู	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
225.นายสุริโยทัย	กอแก้ว	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
226.เด็กหญิงนิศา	สีคำ	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
227.เด็กชายพัสกร	สุพรรณ	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
228.เด็กชายจิระภัทร์	เส่งดี	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
229.เด็กหญิงภัทราวดี	วันถนอม	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
230.เด็กหญิงวาสนา	อินภาพัฒ	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
231.เด็กชายศักดิ์นรงค์	เข้าเหนียว	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
232.เด็กชายวชิรพงศ์	สงวนศักดิ์วัฒนา	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
233.เด็กชายรัฐพล	ทองเฟื่อง	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
234.เด็กหญิงกัญจนพร	แก้วทับทิม	โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70 จ.สมุทรสงคราม
235.นางธัญญ์รัศมี	นิ่มอนงค์	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
236.นายเฉลิมรศว์	นิ่มอนงค์	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
237.นางกัญจน์ภัส	พันธุ์ศรี	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
238.นายสมพร	เกตุแก้ว	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
239.นายชาตรี	บุญนุช	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
240.นายสาคร	เกตุทอง	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
241.นางวาสนา	หอมทอง	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
242.นางชำเลียง	พรหมสุรินทร์	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
243.นางนภาพร	เชียงสกุล	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
244.นางรพีพร	แก้วประเสริฐ	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
245.ภัทรสุดา	เชียงสกุล	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
246.นางฉัตรลดา	สาเกษ	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
247.นางธนิดา	ลิ้มอิม	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น

248.นายชนัด	เพ็ญสว่าง	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
249.นางรุ่งรัตน์	แสงทอง	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
250.นางอภิวรรณ	เพ็ญสว่าง	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
251.นางวินัย	ลิ้มอิม	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
252.นางสาวสุปราณี	สัมฤทธิ์	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
253.นางสาวสมพร	พันธุ์ทองคำ	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
254.นายเอกวิทย์	ชาวสวน	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
255.นายสันติสุข	พันธ์ศรี	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
256.นางกริภัทร	เปรมใจ	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
257.เด็กหญิงนพรัตน์	หงส์เวียงจันทร์	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
258.เด็กหญิงปริญญารัตน์	ประทุมวิ	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
259.เด็กหญิงลฎาภา	สุขภูวงศ์	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
260.เด็กหญิงลินดารัตน์	โพธิ์ทอง	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
261.เด็กหญิงพัชรา	จำปาทอง	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
262.เด็กหญิงบุษราภรณ์	สาลิ	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
263.เด็กชายศักดิ์ดา	ปชชา	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
264.นายกฤษณะ	โรจน์บุญถึง	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
265.เด็กชายสดาญ	โรจน์บุญถึง	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
266.นายณัฐกานต์	ผิวอ่อนดี	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
267.นายคมสัน	พันธุ์เสือ	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
268.นางกัญฐิกา	มีรักษา	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
269.นางสาวพัชรีย์	สีอาพร	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
270.นางสุนิพรรณ	อารักษ์	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
271.นางลัดดา	แสงศรี	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
272.นายเจน	จันทร์เผือก	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
273.นางเดือน	มีหิรัญ	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
274.นางสาลิ	น่วมสวัสดิ์	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
275.นายวิทยา	มีหิรัญ	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
276.นางสาวสารทิ	น่วมสวัสดิ์	เครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่น
277.คุณชัยวัฒน์	ธรรมไชย	มูลนิธิส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชน (วัดโป่งคำ) จ.น่าน
278.คุณทับทิม	เผือแก้ว	มูลนิธิส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชน (วัดโป่งคำ) จ.น่าน
279.คุณสมชาย	ศิริมาตร	มูลนิธิส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชน (วัดโป่งคำ) จ.น่าน

280.คุณจิตรีรัตน์	สุทรเขต	มูลนิธิส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชน (วัดโป่งคำ) จ.น่าน
281.คุณวรการณ	จันอ้น	มูลนิธิส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชน (วัดโป่งคำ) จ.น่าน
282.คุณสุธิมา	ชั้นทอง	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ
283.คุณไอรดา	วงศ์โสภา	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ
284.คุณเพ็ญศรี	ชิตบุตร	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ
285.คุณประมวล	ดวงนิล	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ
286.คุณรุ่งนภา	จินดาโสม	มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
287.คุณปองหทัย	สวาทพรหม	มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
288.คุณกิตติรัตน์	ปลื้มจิตร	มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
289.คุณอุบลวรรณ	ปลื้มจิตร	มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
290.คุณรัตนาภรณ์	แผลงชีพ	มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
291.คุณปุณิกา	พูนพาณิชย์	มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
292.คุณณัฐวุฒิ	สุภประกร	มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
293.คุณวิมลพร	ไบสนธ์	ทีมคิดค้นคว้า
294.คุณพรทวี	ยอดมงคล	ทีมคิดค้นคว้า
295.คุณสิริเชษฐ์	พรมรอด	ทีมคิดค้นคว้า
296.คุณพัชรี	ชาติเผือก	ทีมคิดค้นคว้า
297.คุณสุวิภา	ตรีสุนทรรัตน์	ทีมคิดค้นคว้า
298.คุณภัทรา	สับปิ่นนัท	ทีมคิดค้นคว้า
299.คุณชนินทร์	เด่นดี	ทีมคิดค้นคว้า
300.นายสรารุณ	ศรีธนานิติ	ผู้สื่อข่าวสยามรัฐ
301.คุณณภัฏญา	แสนนันทคำ	ผู้สื่อข่าว นสพ.คู่ขนบ
302.นางสาวสุพรรณษา	พฤกษ์หิรัญ	ผู้สื่อข่าว SPS Cable TV
303.นางสาวกฤตมา	จิระภุช	ผู้สื่อข่าว SPS Cable TV
304.นายสุราษ	ทิพมาส	ผู้สื่อข่าว THAI PBS
305.นายสมพงษ์	เจริญเยี่ยมศิลป์	ผู้สื่อข่าว THAI PBS
306.นางสาวญาณิ	ไหวค์รุ	ผู้สื่อข่าว THAI PBS
307.นายจิรัฐพงษ์	เรืองจันทร์	บุคคลทั่วไป
308.นายธนาคม	เดชาชนเมธากุล	ช่างภาพวิดีโอ
309.นายดนุช	แสงสง่าพงษ์	ช่างภาพวิดีโอ
310.นายเดชา	เข็มทรา	ช่างภาพนิ่ง
311.นายเด่นพงศ์	ระบุญมี	นสพ.ธารณไทย

312.นายณัฐวุฒิ	แซ่เส้ง	นสพ.ธรรมไทย
313.นายอนุกุล	ทรายเพชร	Folk rice Ltd. (CEO)
314.นายคันฉัตร	ตันเสถียร	ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม
315.นางปิ่นนัตตา	วงศ์ภูมิ	พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรสงคราม
316.ม.ร.ว.ศรีเฉลิม	กาญจนภู	ผู้อำนวยการกลุ่มงานแผนและติดตามประเมินผล มูลนิธิชัยพัฒนา
317.นายเดช	พุ่มocha	นักพัฒนาอิสระและที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อท้องถิ่น จ.สมุทรสงคราม
318.ศ.ดร.สมพงษ์	จิตรระดับ	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
319.นางอภิญญา	จิตรระดับ	ผู้จัดการ มูลนิธิกรุงเทพประกันภัย
320.นางปิยาภรณ์	มัทตะจิตร	ผู้จัดการ มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
321.นางวิไลลักษณ์	หงส์วางกุล	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
322.นางสาวอนุสรณ์	ไชยพาน	คณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชน
323.นางนวลทิพย์	ชูศรีโหม	สถาบันเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข
324.นายอินันท์	พัฒนาการพนิช	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางขันแตก จ.สมุทรสงคราม
325.นายอมรศักดิ์	ฉัตรธิน	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมใหญ่ จ.สมุทรสงคราม
326.นางทองคำ	เจือไทย	คณะทำงานโครงการเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก
327.ดร.อุษา	เทียนทอง	สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน จ.สมุทรสงคราม
328.นายชินนวัฒน์	มณีศรีขำ	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
329.นางสาวพวงทอง	เม้งเกร็ด	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
330.นายพศิน	เผ่าพงษ์	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
331.นายคำรณ	นิมมอนงค์	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
332.นายอรรถชัย	ณ บางช้าง	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
333.นายสถาพร	โพธิ์โพธิ์ศิริ	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
334.นายสราวุธ	ปิ่นแก้ว	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
335.นายรัฐพงศ์	ศรีมาตย์	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
336.นางสาวบัวนัตตา	สุชชาตะ	ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม

วันที่ 28 มกราคม 2560

เริ่มกิจกรรมเวลา 07.00 น.

ช่วงเช้าเด็กและเยาวชนในโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ปี 2 ทะยอยออกจากที่พักมาลงทะเบียนเข้าร่วมงาน มหกรรมพลังเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 2 “ก้าวกล้า การศึกษา เพื่อสร้างพลเมือง ตามรอยเท้าพ่อ” ที่ลานวัฒนธรรมนาคะวะรังค์ โครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์ รับประทานอาหารเช้า และเตรียมจัดบูธทั้ง 5 กลุ่มประเด็น สำหรับเปิดให้ผู้สนใจทั่วไปที่มาเดินเที่ยวในตลาดน้ำอัมพวาเข้าเยี่ยมชมตั้งแต่ช่วง 10.30 – 12.30 น.

กิจกรรมสร้างสำนึกพลเมือง “สานปณิธานตามรอยพ่อ”

อีกด้านหนึ่งของศาลาที่ลานวัฒนธรรมนาคะวะรังค์นายคำรณ์ นิ่มอนงค์ (พี่อ้วน) นางสาวพัชรภรณ์ สวรรค์ล้ำ (น้องหญิง) กับนายธีรภพ อิ่มเสมอ (น้องต้นน้ำ) เป็นพิธีกรชวนผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมสานปณิธาน โดยการวาดภาพ เรียงความ และถ่ายรูปประกวด โดยการเชิญเด็กและเยาวชนและเครือข่ายปี 3 เพื่อเรียนรู้กระบวนการดำเนินงาน พร้อมทั้งชวนทำกิจกรรมสร้างการเรียนรู้ร่วมกันของเด็กทั้ง 4 จังหวัดได้ชวนน้องที่สนใจเข้าร่วมโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ปี 3 ที่มาจากจังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี และเครือข่ายเด็กและเยาวชนในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี มาลงทะเบียนและเข้าร่วมทำกิจกรรมสร้างสำนึกพลเมือง สานปณิธานตามรอยพ่อ ร่วมกับเด็กและเยาวชนทั่วไปที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม 1) การเรียงความเรื่อง “สิ่งดีๆ ที่พ่อทำในความทรงจำของหนู” 2) การถ่ายภาพสื่อความหมาย “สำนึกพลเมือง” และ 3) การวาดภาพระบายสี “เพราะพ่อ คือ แสงบันดาลใจ” โดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับของที่ระลึก และผลงานที่โดดเด่น / น่าสนใจ จะถูกคัดเลือกเพื่อนำไปเสนอในเวทีกลาง และผลงานทุกชิ้นจะถูกนำมาจัดเป็นนิทรรศการ ซึ่งก่อนที่จะแยกย้ายกันไปทำกิจกรรม นายคำรณ์ นิ่มอนงค์ ได้ชวนน้องสร้างความสัมพันธ์ให้ทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมรู้จักกัน ทำ

ให้บรรยากาศในงานเต็มไปด้วยมิตรภาพของเด็กและเยาวชนของภูมิภาคกลางและตะวันตก รวมทั้งมีพี่เลี้ยงที่พาเด็กและเยาวชนมาร่วมงานได้เรียนรู้กระบวนการทำงานจากทีมงานศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงครามร่วมด้วย

เมื่อเปิดบุณิหารศการมีชีวิตทั้ง 5 กลุ่มประเด็น ให้ผู้สนใจเข้าเยี่ยมชมที่มาจากพื้นที่ภาคใต้และผู้มาเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา ทำให้น้องๆ ได้ฝึกการนำเสนอ และสื่อสารการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น บรรยากาศในงานมีทั้งการพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การทดลองทำ และมีสินค้าในโครงการไว้จำหน่าย จนรอบแรกสินค้าบางส่วนหมดไป ต้องจัดทำเพิ่มเติมระหว่างการนำเสนอผลงานน้องทั้ง 24 โครงการ ทีมงานก็แบ่งกันมารับประทานอาหารกลางวัน และเดินอย่างสงบนิ่งไปพร้อมกันที่ลานพระบรมราชานุสาวรีย์ รัชกาลที่ 2 วัดอัมพวันเจติยาราม เพื่อเตรียมกิจกรรม “เด็กและเยาวชน สืบสานตามรอยเท้าพ่อ” ช่วงเวลา 13.00 น.

กิจกรรมเด็กและเยาวชน “สืบสานตามรอยเท้าพ่อ”

นายวิกรม นันทวิโรจน์ศิริ (น้องเอิร์ท) และนางสาวปภาวดี บุญมาก (น้องอ้อม) พิธีกร ชี้แจงและทำความเข้าใจกระบวนการให้เครือข่ายเด็กและเยาวชนรับรู้ร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง และเชิญนายธีรภพ อิ่มเสมอ (น้องต้นน้ำ) มาเป็นตัวแทนกล่าวสดุดีและน้อมรำลึกถึงพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (ร.2) และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (ร.9) การถวายบังคม การร้องเพลงตามรอยเท้าพ่อ และการแสดงโขนตอนยกรบของเยาวชนในโครงการทีม A.B.G.M.T ถาวรากล และยุวศิลปิน จากนั้นเดินด้วยความสงบมายังโครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์ เพื่อเตรียมทำพิธีเปิดงาน

เมื่อเวลา 15.00 น. นายวิกรม นันทวิโรจน์ศิริ (น้องเอิร์ท) และ นางสาวดวงกมล ชื่นจิต (น้องกิ้ง) พิธีกร แนะนำตัว และชวนผู้เข้าร่วมงานพูดคุยประสบการณ์การเข้าร่วมดำเนินโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคม ปี 1 และ 2 จากนั้นเชิญนางสาวอรรธรณ ขำเอก นักเรียนชั้น ม.6/4 โรงเรียนศรีทธาสมุทร มาขับเสภา “เครือข่ายเด็กและเยาวชนภาค ตะวันตกร่วมปกป้องทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น” ที่ร้อยกรองโดยนายศรเอก เผื่อนผ้น ที่กล่าวถึงการดำเนินงานสร้างสำนึก พลเมืองของเครือข่ายเด็กและเยาวชนภูมิภาคตะวันตกสู่การเป็นพลเมืองต้นรู้ ผ่านกระบวนการทำงานวิจัยอย่างมีส่วนร่วมของ ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม ภายใต้การสนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคาร ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) รวมทั้งการช่วยกันอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อสืบสานปณิธานและดำเนินงานตามรอยเท้าพ่อที่สร้างมาอย่างต่อเนื่อง

จากนั้นนายชุตม กิตติสาเรศ (น้องริชชี) กล่าวรายงานถึงท่านผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม (นายคันฉัตร ตันเสถียร) ว่า กระผมในนามเด็กและเยาวชน คณะทำงานและองค์กรร่วมจัดกิจกรรม ขอขอบพระคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัด สมุทรสงคราม ที่กรุณาให้เกียรติเป็นประธานเปิดการจัดกิจกรรม **มหกรรมพลังเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 2 “ก้าวกล้า การศึกษา เพื่อสร้างพลเมือง ตามรอยเท้าพ่อ”** ในวันนี้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดงาน 1) เพื่อสืบสานปณิธานของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน 2) เพื่อนำเสนอผลงาน เด็ก และ เยาวชน ภายใต้โครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ปีที่ 2 และประชาสัมพันธ์เปิดตัวโครงการพลังเด็ก และเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ปีที่ 3 ให้กับสาธารณะ และ 3) เพื่อเปิดพื้นที่ให้กับ เด็ก เยาวชน และ ประชาชนทั่วไปได้แสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์ ภายใต้ หัวข้อ “สืบสานปณิธานทำดีตามรอยเท้าพ่อ” และเกิดการเชื่อมร้อย เครือข่ายเด็กและเยาวชน ทั้ง 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และสมุทรสงคราม

กิจกรรมในวันนี้เป็นกิจกรรมหนึ่งภายใต้โครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ที่ได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มหาวิทยาลัยศิลปากร และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ทางคณะทำงานได้เห็นความสำคัญของการพัฒนาเด็กและเยาวชนผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ ได้แก่ วาดภาพ เรียงความ ภาพถ่าย และการแสดงนิทรรศการ ภายใต้หัวข้อ “สืบสานปณิธานทำดีตามรอยเท้าพ่อ” โดย กิจกรรมจะเปิดพื้นที่ให้กับเด็กและเยาวชนที่มีความสนใจและต้องการเรียนรู้ โดยเน้นกลยุทธ์ไปที่ เด็ก และเยาวชน ต้องไป ชักชวนเพื่อนๆ น้องๆ พาตนเองเข้าร่วมกิจกรรมโครงการ ทางผู้จัดฯ คาดหวังว่ากิจกรรมดังกล่าว จะสร้างกระแส ตื่นตัว ให้ ผู้เข้าร่วมได้เห็นคุณค่าตนเองเพียงเริ่มจากกิจกรรมในพื้นที่เล็กๆ ที่ เด็ก และเยาวชน สามารถทำได้ โดยมีโครงการฯ ทำหน้าที่ ที่เลี้ยงคอยอำนวยความสะดวก เพื่อจุดประกายความเป็นพลเมือง สร้างสำนึกและรับผิดชอบต่อ ตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม อีกทั้ง

กิจกรรมดังกล่าวยังเป็นการเปิดตัวและประชาสัมพันธ์ความเคลื่อนไหวการขับเคลื่อนงานเด็กและเยาวชนภาคตะวันตกให้กับประชาชนทั่วไปและสื่อสาธารณะได้รับทราบ

ก่อนที่ท่านประธานในพิธีจะได้กล่าวเปิดงานผมใคร่ขออนุญาตให้ตัวแทนเด็กและเยาวชนที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ได้กล่าวความในใจและบทเรียนที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการ ดังนี้

ดิฉันชื่อนางสาวปภาวดี บุญมาก (น้องอ้อม) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนถาวรานุกุล จากการเข้าร่วมโครงการ พบว่า โลกแห่งการเรียนรู้ไม่ได้มีเพียงแต่ในห้องเรียน หรือความรู้มีเพียงในหนังสือเท่านั้น แต่เป็นความรู้จากการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ ทำให้ตนเองมีความรับผิดชอบต่อการทำโครงการในฐานะพี่ใหญ่ที่ต้องดูแลน้องๆ ในทีม มีทักษะการพูด การคิด และการฟังเพิ่มมากขึ้น สามารถประสานงานและสรุปรายงานการประชุมได้ดีขึ้น และมีทักษะการวางแผนที่ทำให้รู้จักชุมชนตนเอง น้องๆ เห็นคุณค่าของส้มแก้วมากขึ้น และอยากจะถ่ายทอดความรู้ที่ได้เรียนรู้มาให้กับคนในชุมชนที่เริ่มไม่สนใจ และทิ้งส่วนของตนเองได้รับรู้ให้หันกลับมาปลูกส้มแก้วเพิ่มขึ้น ซึ่งส้มแก้วเป็นผลไม้ที่มีในจังหวัดสมุทรสงครามเพียงแห่งเดียว ผลจากการลงมือทำทำให้สามารถบริหารจัดการตนเองได้ทั้งการเรียนและการจัดกิจกรรม การได้รับโอกาสจากแม่ให้ลงมือทำอย่างเต็มที่จนปัจจุบันตนเองไปช่วยแม่ดูแลส้มแก้วในสวน นอกจากนี้การสนับสนุนการทำกิจกรรมในโครงการของผู้นำในชุมชน ช่วยเปิดพื้นที่ให้เยาวชนได้ทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ และสนใจอยากขับเคลื่อนงานในปีที่ 3

ดิฉันชื่อนางสาวศิริพร บุญมาก (น้องแป้ง) นักศึกษา ปวส.1 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี ได้รับประสบการณ์มากมายจากการเรียนรู้และลงมือทำในโครงการ จากเดิมที่เป็นเด็กอาชีวศึกษาที่มุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะเพื่อให้จบไปทำงานในสถานประกอบการได้เท่านั้น แต่เมื่อได้เข้าร่วมโครงการในช่วง 2 ปี ที่ผ่านมา ทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่าเพิ่มขึ้นจากการได้เรียนรู้ชุมชนท้องถิ่น / สิ่งรอบตัวที่ไม่เคยสนใจมาก่อน จนมีทักษะชีวิต สามารถทำงานเป็นทีม จัดการตนเองได้ทั้งการเรียน การช่วยเหลือเพื่อนในวิทยาลัย การทำงานอย่างมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน มีความเป็นผู้นำ รับฟังเพื่อนมากขึ้น จนวันนี้สามารถนำกระบวนการมาปรับใช้กับการเป็นประธาน อกท.ในวิทยาลัยและในระดับภูมิภาค บริหารจัดการแผนงานงบประมาณ และการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ นอกจากนี้จะช่วยผู้สูงอายุดูแลสุขภาพยังสะท้อนมาสู่สำนักการดูแลสุขภาพของตนเอง เพื่อเป็นผู้สูงอายุที่มีสุขภาพแข็งแรงในอนาคต ไม่เป็นภาระของลูกหลาน ตลอดจนขยายผลไปสู่การช่วยครอบครัวออกแบบสินค้า / การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสับปะรดได้ ทำให้ตนเองมั่นใจว่าสามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างเข้าใจ จัดการงานและร่วมสร้างสำนักพลเมืองไปยังเพื่อนๆ และคนในชุมชนได้อย่างต่อเนื่อง

ผมชื่อนายชนุดม กิตติสารศ (น้องริชชี) นักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จากการเข้าร่วมโครงการ ช่วยเปิดเส้นทางการเรียนรู้ด้านการตลาดจากในตำราไปสู่การช่วยสร้างสรรค์ยกระดับผลิตภัณฑ์แปรรูปของปลาอกกะแร้ในจังหวัดเพชรบุรี จากที่ไม่เคยรู้จักปลาชนิดนี้มาก่อน ทีมงานแต่ละคนเป็นเด็กเมืองที่ไม่ได้มีวิถีชีวิตเกี่ยวข้องกับการทำประมงแต่อย่างใด เมื่อได้รับโอกาสจาก รศ.ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ พี่เลี้ยง ชักชวนให้ทำโครงการ ก็มีการปรับเอกสาร วางแผนการทำงานและแบ่งบทบาทภายในทีม จากการเรียนรู้กระบวนการนับ 1 – นับ 5

ร่วมกับน้องๆ เพื่อนๆ ทีมโค้ช และพี่เลี้ยง ที่คอยให้คำแนะนำและลงไปสัมผัสกับชุมชนจริง ช่วยให้ทีมงานสามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้นำชุมชน มีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และนำทักษะการติดต่อประสานงาน การพูดคุยอย่างมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน นำกระบวนการสร้างการเรียนรู้ไปปรับใช้กับการเรียน / การทำกิจกรรมในฐานะประธานนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณค่าเกิดจากการลงพื้นที่เรียนรู้ผ่านการลงมือทำ เรียนรู้วิถีชีวิตที่เป็นจริง ซึ่งบางครั้งไม่สัมพันธ์กับธรรมชาติ ทำให้เข้าใจถึงความเสีย

ในการทำการตลาดได้ และเปลี่ยนความคิดเดิมที่แค่อาจเรียนจบรับปริญญาแล้วหางานทำมาเป็นการหาคุณค่าความหมายของชีวิตเพิ่มขึ้น

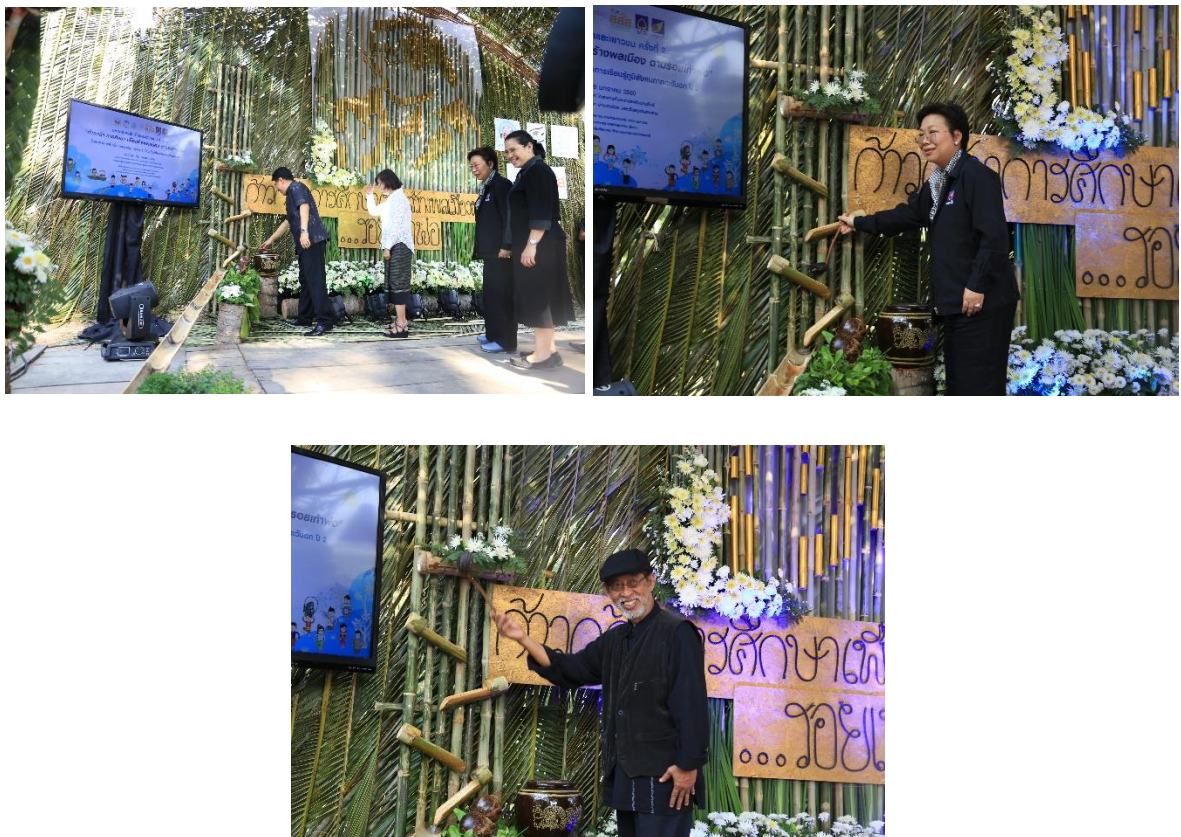
ณ โอกาสนี้ กระผมในนามเด็กและเยาวชน คณะทำงาน และองค์กรร่วมจัดกิจกรรม ใคร่ขอขอบพระคุณผู้ใหญ่ใจดีที่ได้ให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุน อาทิเช่น มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มหาวิทยาลัยศิลปากร สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) สถาบันการศึกษา องค์กรภาคประชาชน ภาคเอกชน รวมถึงขอขอบพระคุณโครงการอัมพวาชัยพัฒนานุรักษ์ มูลนิธิชัยพัฒนาที่ได้ให้ความอนุเคราะห์สถานที่จัดกิจกรรม ในครั้งนี้ บัดนี้ได้เวลาอัน

สมควรแล้วกระผมขอกราบเรียนเชิญท่าน กรุณากล่าวเปิดกิจกรรม **มหกรรมพลังเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 2 “ก้าวกล้า การศึกษา เพื่อสร้างพลเมือง ตามรอยเท้าพ่อ”** และเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างการเรียนรู้ต่อไป ขอกราบเรียนเชิญ

เมื่อกล่าวรายงานเสร็จสิ้น นายคันฉัตร ตันเสถียร ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม กล่าวว่า หม่อมราชวงศ์ศรีเฉลิม กาญจนภู ศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ จิตระดับ คุณปิยาภรณ์ มัณฑะจิตร ผู้จัดการมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ผู้แทนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ผู้แทนมหาวิทยาลัยศิลปากร คณะทำงานผู้จัดงาน ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ เด็กและเยาวชน คณะครูอาจารย์ แกนนำชุมชน ภาคเอกชน และแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน ผมรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มาเป็นประธานในพิธีเปิดงาน มหกรรมพลังเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 2 “ก้าวกล้า การศึกษา เพื่อสร้างพลเมือง ตามรอยเท้าพ่อ” ในวันนี้ ซึ่งเป็นกิจกรรมภายใต้โครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ปีที่ 2 ที่ได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มหาวิทยาลัยศิลปากร และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ครั้งนี้ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน การพัฒนาเด็กและเยาวชนถือว่าเป็นภารกิจที่สำคัญที่พวกเราจะต้องร่วมมือกันในการขับเคลื่อนให้เกิดรูปธรรม ผ่านการสนับสนุนการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนร่วม อันจะนำไปสู่การสร้างสำนึกการเป็นพลเมือง ทั้งนี้ยังเป็นการกระตุ้นเตือนให้เด็กและเยาวชนเห็นถึงความสำคัญของช่วยเหลือสังคม ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมประเพณี รวมถึง การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตและการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและเยาวชนผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ เราได้มุ่งพัฒนาเด็กและเยาวชน ในพื้นที่ให้ผ่านการร่วมกันคิดร่วมกันทำ เพื่อสร้างการเรียนรู้และสร้างเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพ ดังนั้น กระผมจึงคิดว่า การจัดงานในวันนี้ จะเป็นการนำเอาผลงานที่น้องๆ เยาวชนจากจังหวัดทั้ง 4 จังหวัด คือ จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี เพชรบุรี และสมุทรสงคราม ที่ได้ลงมือทำร่วมกับชุมชนจนเกิดรูปธรรมการเปลี่ยนแปลง และสะท้อนถึงการเกิดเป็นพลังพลเมืองที่เกิดจากเด็กและเยาวชน

นอกจากนี้ยังได้กล่าวว่า ในการทดแทนคุณแผ่นดินมีหลายอย่างที่ต้องทำ ทำได้โดยการทำตัวเป็นคนดีทั้งกาย ใจ และการแสดงออกในการช่วยเหลือสังคม โครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก สามารถต่อยอดการดำเนินงานได้มากมาย จากการที่คณะทำงานโครงการได้เข้าพบผม คิดว่า โครงการนี้ได้ดำเนินงานมาถูกทางแล้ว คำว่าการมีส่วนร่วมไม่ใช่เพียงเด็กและเยาวชนเท่านั้น ผู้ใหญ่อย่างผมก็สามารถดำเนินงานร่วมได้ การทำงานวิจัยช่วยให้เราค้นหาข้อมูลและนำไปสู่การแก้ไขปัญหา เช่น การทำน้ำตาลมะพร้าวของน้อง ช่วยให้เขาสามารถนำเสนอเรื่องการทำน้ำตาลให้คนอื่นรับรู้ได้และช่วยสืบสานอาชีพการทำน้ำตาลมะพร้าว จังหวัดสมุทรสงครามมีการอนุรักษ์คน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แม้กระทั่งเมื่อเดือนตุลาคม 2559 มีปลากระเบนราหูตาย 47 ตัว เกิดกระแสที่จะจัดการอย่างไรกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญ

คือ มีลูกหลานหลายคนมาช่วยกันเฝ้าระวังทั้งเรื่องของน้ำเสีย การเป็นแกนนำในการดูแลระบบนิเวศสามน้ำสามเวลา ทั้งเรื่องความผูกพันกับวิถีชีวิตและการท่องเที่ยวตลาดน้ำ การไหว้พระ ดังนั้นจังหวัดสมุทรสงครามจะอยู่ได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับคนรุ่นลูกหลาน หากต้องการให้จังหวัดสมุทรสงครามเป็นระบบนิเวศสามน้ำสามเวลา เด็กและเยาวชนก็ต้องช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สำหรับทางด้านการทำมาหากิน ส่วนใหญ่จะเน้นการทำมาหากิน ต้องมีการต่อยอดเงินเก็บอย่างชาญฉลาด การจะให้ลูกหลานมีชีวิตโลดแล่นได้ในสังคม จะต้องเสียสละเพื่อสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และรักบ้านเกิด สุดท้ายผมเป็นคนที่ผ่านมาและผ่านไปเท่านั้น หากจะให้เกิดความยั่งยืน ผมต้องการแนวคิดและข้อมูลจากงานวิจัยของทุกท่านเพื่อนำไปสานต่อ หากต่อยอดได้ก็จะดำเนินงาน หากต่อยอดไม่ได้ก็จะประสานงานให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องนำไปต่อยอด เป็นการทดแทนบุญคุณแผ่นดินอีกทางหนึ่ง ดังนั้นสิ่งที่เราต้องคำนึงอยู่เสมอว่า เราเป็นคนทั้งจังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี สมุทรสงคราม และจังหวัดเพชรบุรี ก็จะเป็นคนที่นี่ตลอดไป เพราะฉะนั้นอย่าลืมรักบ้านเกิดเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด และขอขอบคุณมาก

จากนั้นพิธีกรกล่าวเชิญนายคันฉัตร ตันเสถียร ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม ม.ร.ว.ศรีเฉลิม กาญจนกุล ผู้อำนวยการกลุ่มงานแผนและติดตามประเมินผล มูลนิธิชัยพัฒนา ศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คุณปิยาภรณ์ มั่นทะจัตถ์ ผู้จัดการมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนากรไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ดร.อุษา เทียนทอง ผู้แทนคณะผู้จัดงาน อ.พัชรกร วัชรสิโรตม์ ผู้แทนจากมหาวิทยาลัยศิลปากร นายเดช พุ่มคชา ที่ปรึกษาศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม ร่วมตักน้ำเพื่อเปิดงานมหกรรมพลังเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 2 “ก้าวกล้า การศึกษา เพื่อสร้างพลเมือง ตามรอยเท้าพ่อ”พร้อมทั้งเรียนเชิญคุณปิยาภรณ์ มั่นทะจัตถ์ กล่าวถึงเป้าหมายโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ดังนี้

คุณปิยาภรณ์ มั่นทะจัตถ์ ผู้จัดการมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนากรไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) กล่าวขอบคุณแขกผู้มีเกียรติที่มาร่วมเปิดงาน รวมทั้งคุณปิ่นนิตดา วงศ์ภูมิ พมจ.สมุทรสงคราม และยินดีที่ได้รับเกียรติมาพูดหลายครั้ง ทุกครั้งที่มาจังหวัดสมุทรสงครามได้เห็นความร่ำรวยทางวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติที่มีมากกว่าหลายจังหวัด และที่มากที่สุด คือ

ความร่ำรวยทางภูมิปัญญาและผู้ใหญ่ใจดีในการช่วยโอบอุ้มเด็กและเยาวชน และขอชมเชยที่ท่านมีพื่อเมื่องที่สนใจการพัฒนาเยาวชนคนรุ่นใหม่ ที่มีความสำคัญมากในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยเฉพาะแผนการพัฒนาคคน ซึ่ง

ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ อยากเห็นประเทศไทยได้ใช้นวัตกรรมจากคนที่มีคุณภาพ ซึ่งต้องรู้ต้นทุนในพื้นที่ที่ร่วมกับการใช้เทคโนโลยี การพัฒนาคคนในจังหวัดสมุทรสงครามสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของรัฐบาล นับว่ามีความทันสมัยมาก งานของเด็กและเยาวชนทั้ง 24 โครงการ มีทั้งนวัตกรรมในการดูแลสิ่งแวดล้อม การใช้ฐานทุนวัฒนธรรมในการสร้างนวัตกรรมใหม่ ใช้ทรัพยากรท้องถิ่นไปสร้างสินค้าและผลิตภัณฑ์ใหม่ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้จากผู้ใหญ่ใจดีทุกคนที่เปิดโอกาสให้

น้องได้ศึกษาทุกซ์และทุนในจังหวัดให้ลุกขึ้นมาทำโครงการ และทราบจากหัวหน้าโครงการว่า การเลือกโครงการมีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการมีเหตุผลที่เลือกทำโครงการ การพอประมาณในการลดความเสี่ยงในการทำโครงการ เพื่อนำมาสู่การสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อให้โครงการประสบความสำเร็จ เป็นที่น่าชื่นชมที่นับว่าเป็นสิ่งที่เป็นต้นทุนและเป็นเรื่องพิเศษที่ผู้ใหญ่ได้เปิดโอกาสให้เด็กได้นำไปพัฒนาการเรียนรู้

ผลงานที่เด็กทำขึ้นมาสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ ลูกหลานรู้จักการทำงานเป็นทีม รู้คุณค่าของการทำงานร่วมกับเพื่อน ซึ่งภาคเอกชนอยากเห็นคนที่เรียนจบมาสามารถคิดเป็น ทำเป็น และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทำให้น้องมีทักษะชีวิต และที่สำคัญคือทำให้เกิดกลไกในท้องถิ่นที่ช่วยกันสร้างเยาวชน โดยมี NGOs ในท้องถิ่นช่วยประสานงานในการเปิดโอกาสให้เยาวชนได้สร้างการเรียนรู้ มีความหมายมาก และอยากเห็นการขยายผลให้เกิดเป็นการทำงานที่ยั่งยืนต่อไป เป็นโจทย์ที่ท้าทายให้คนในจังหวัดสมุทรสงครามและภูมิภาคตะวันตกว่า 1) หากเรามีแนวทางในการพัฒนาเยาวชนที่ดีแล้ว เราจะสร้างกลไกให้เกิดความยั่งยืนได้อย่างไร 2) จากการดำเนินโครงการมา 2 ปี มีเครือข่ายเด็กและเยาวชนมากกว่า 100 ชีวิตในการเป็นกำลังของท้องถิ่นในการทำงานร่วมกับผู้ใหญ่ ดังที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดได้กล่าวไว้ว่าอยากรู้จักเครือข่ายเด็กและเยาวชน และเราจะทำงานร่วมกันในเครือข่ายอย่างไร และ 3) เราจะส่งเสริมน้องและเยาวชนในท้องถิ่นให้ทำงานในระยะยาวได้อย่างไร สำหรับมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ก็จะขอเป็นเพื่อนร่วมทาง และยินดีรับใช้คนในจังหวัดสมุทรสงครามและภูมิภาคตะวันตกต่อไป

จากนั้นพิธีกรเชิญคุณปิยาภรณ์ มัณฑะจิตร มอบของที่ระลึกให้ประธานและแขกผู้มีเกียรติ พร้อมทั้งเชิญน้องๆ เยาวชนทั้ง 24 ทีม ถ่ายภาพร่วมกับประธานในพิธีและแขกผู้มีเกียรติ รับชมวีดิทัศน์นำเสนอโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ปี 2 ที่กล่าวถึงปัญหาของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน กระบวนการดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมในการสร้างสำนึกพลเมืองผ่านการเรียนรู้ชุมชนท้องถิ่น การรู้จักบ้านเกิดตนเอง และนำไปสู่การพัฒนาบ้านเกิดตนเอง จนเกิดพี่เลี้ยงในการร่วมกันออกแบบกระบวนการเรียนรู้ การติดตามประเมินพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงของน้องที่ผ่านกระบวนการในโครงการ จนเด็กและเยาวชนเกิดทักษะชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้จริง ควบคู่กับพี่เลี้ยงที่เป็นครูอาจารย์ก็นำกระบวนการไปปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนต่อไป ผู้ปกครองเห็นเด็กและเยาวชนเกิดสำนึกพลเมือง มีระเบียบวินัย สามารถจัดการเวลาในการทำงาน การเรียน และการทำกิจกรรมได้

เมื่อชมวีดิทัศน์เสร็จสิ้นมีการแสดงหนังใหญ่ โดย “พญาซอ” ครูภูมิปัญญาผู้ถ่ายทอดศิลปะพื้นถิ่นที่ร่วมถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตในตอนสุวรรณมัจฉา ช่วงท้ายพิธีกรกล่าวสรุปว่า สายน้ำที่ไหลลงมาต่อเนื่องในพิธีเปิดสะท้อนความเชื่อมโยงสายน้ำของจังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม และจังหวัดเพชรบุรี เป็นการหลอมรวมและเกิดเป็นเครือข่ายเด็กและเยาวชนในภูมิภาคตะวันตกที่มาขับเคลื่อนงานร่วมกัน ตั้งแต่พื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ช่วงต่อไปขอเชิญพี่อ้วนกับนายภูษฎาพงษ์ วงศ์แป้น (น้องเกมส์) มาเป็นพิธีกรทำกิจกรรม “World cafe”

กิจกรรม “World cafe” เพื่อการเรียนรู้ 5 กลุ่มประเด็น

พี่อ้วนกับน้องเกมส์ แบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมงานออกเป็นกลุ่มละ 30 คน สลับเวียนฐานการเรียนรู้ของน้องๆ ทั้ง 5 ประเด็น ประกอบด้วย กลุ่มอาสาสมัคร ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม น้ำตาลมะพร้าว และการจัดการน้ำ ภายใต้ทีมงานพิพิธภัณฑสถานมีชีวิต สามารถชม ชิม ซอป เล่นเกมส์ชิงของรางวัล และร่วมลงมือทำกิจกรรมได้ โดยใช้เวลาในการเรียนรู้รอบละ 30 นาที ซึ่งแต่ละประเด็นมีการนำเสนอสรุปได้ดังนี้

บูธที่ 1 กลุ่มอาสาสมัคร เริ่มจากการแนะนำโครงการในกลุ่มประเด็นทั้งหมดที่มี แล้วให้ความรู้ความเข้าใจให้ผู้เข้าร่วมโดยทีมอาวุธโศโเค แล้วทีม SUPERMAN ให้เขียนว่าที่ผ่านมาเคยทำกิจกรรมอาสาสมัครอะไรมาบ้าง แล้วให้ดูกิจกรรมที่ทุกโครงการทำ แล้วไปชิมไอศกรีมของทีมแพะโจ ซึ่งเป็นผลผลิตจากการลงชุมชนแล้วช่วยพัฒนาอาหารแพะจนได้แพะที่มีคุณภาพมาทำเป็นไอศกรีมที่อร่อยดี และเขียนว่ากลับไปจากนี้เราจะทำอะไรเพื่อเป็นอาสาสมัครต่อไปโดยทีมลาดเป้ง

บูธที่ 2 เป็นเรื่องศิลปวัฒนธรรม โดยการจำลองหมู่บ้านศิลปวัฒนธรรมที่มีการสาธิตและให้ผู้เข้าร่วมได้ลงมือทำจริง เช่น การแกะหนังใหญ่ของทีม Art Imagine การเรียนรู้ประเพณีจู๊เม็ญของชาวไทยรามัญของทีม STT.ศรัทธาธรรม การรำไทยของทีม The Performing Art และการสอนการสานตะกร้า ปลาตะเพียน ของทีมสามสามคีเพื่อรับของที่ระลึกกลับไปชื่นชม

บูธที่ 3 เป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่แสดงการย้อมผ้าจากต้นจาก การสาธิตผ้าลูกจากให้ทดลองชิมจากทีม PNDs. การทำทอหมันจากสมุนไพร เช่น ต้นชะคราม เป็นต้น จำหน่ายควบคู่กับการให้ความรู้เรื่องสมุนไพรพื้นบ้านจาก Thairath Team การให้ความรู้เรื่องสวนส้มแก้วที่มีการจำลองสวนส้มแก้ว การดูแลส้มแก้ว และตอบคำถามเรื่องส้มแก้วเพื่อทดลองชิมน้ำส้มแก้วจากทีมส้มแก้วต้อง STRONG รวมทั้งการพาเดินจำลองเข้าป่าเขายอดแดงที่มีการแสดงถึงพันธุ์พืชสัตว์ป่า และสภาพในเขายอดแดงที่มีทั้งถ้ำของทีมลูกหนองพลับ รวมทั้งพันธุ์พืชพืชถิ่นในชุมชนห้วยผากของทีมสวนผึ้ง Active

บูธที่ 4 เป็นฐานน้ำตาลมะพร้าว ที่มีการเกริ่นนำของโครงการที่ทำทั้งหมด ภายใต้แกลลอรี่ภาพถ่ายของคนที่ทำน้ำตาลมะพร้าวทั้งการป็นตาล การเคียนน้ำตาลมะพร้าว ล้วนเชื่อมโยงระบบนิเวศสามน้ำกับวิถีการทำสวน ลำปะโดงที่ช่วยเป็นพื้นที่แผ่น้ำ รวมทั้งการแปรรูปผลิตภัณฑ์น้ำตาลมะพร้าวให้มีมูลค่าและคุณค่าจากเรื่องราวในท้องถิ่น ทำให้วันนี้น้องๆ ทีม A.B.G.M.T ดาวรากุล CoCoOil และทีมท่าคาเรนเจอร์บางคนสนใจกลับมาทำอาชีพทำน้ำตาลมะพร้าวต่อจากครอบครัว

บูธที่ 5 เป็นฐานการจัดการน้ำ ที่มีการแสดงการบริหารจัดการกลั่นน้ำทั้งในมหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศ จังหวัดเพชรบุรีของทีมภูฐาน GEN 2 โครงการฝนหลวงและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่ส่งผลให้เกิดการฟื้นฟูและการบริหารจัดการน้ำในอ่างเก็บน้ำห้วยสงสัยของทีม Oneness และการสื่อสารเรื่องการบริหารจัดการน้ำของ

ชุมชน ร่วมกับการเล่นเกมสัจจรางวัลผักและผลไม้ปลอดสารที่เป็นผลผลิตจากการบริหารจัดการน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

เมื่อเวียนครบทั้ง 5 กลุ่มประเด็น สรุปรบทเรียนการเข้าฐานการเรียนรู้ร่วมกันผ่านการพูดคุยวงเล็กในสวนบริเวณใกล้กับเวทีกลาง โดยให้ผู้เข้าร่วมครบทั้ง 5 ประเด็นนำเสนอจิตวิสัยที่เข้าร่วมการเรียนรู้และได้รับการประทับตราสติ๊กเกอร์มาแลกของรางวัล และได้รับรางวัลเพิ่มจากการสุ่ปลงบนกระดานโต้เรื่องราวที่ได้เรียนรู้ / ประทับใจ 1 เรื่องหย่อนในกล่อง

จากนั้นพ้อวนกับน้องเกมสัจจนวน้องออกมาแสดงความสามารถพร้อมแจกรางวัลที่เวทีกลาง ระหว่างรอเพื่อนให้ครบก็ชวนทีมบางพรมมาแสดงรำกลองยาวเพื่อเรียกแขกให้มารับชม รับฟัง กิจกรรมสบายๆ พร้อมกับการรับประทานอาหารเย็นร่วมกัน เริ่มจากการแสดงของไทยทรงดำที่เป็นชนกลุ่มน้อยที่มออยู่ในตำบลนางตะเคียน จังหวัดสมุทรสงคราม และช่วยกันอนุรักษ์ เคารพ และนับถือ เช่น การเอาผีเข้าและออกจากบ้าน เป็นต้น เพื่อสืบสานไว้ ฟังหมอแคนตัวจริง รำวงของไทยทรงดำเป็นการสืบสานการอนุรักษ์วัฒนธรรมจากรุ่นต่อรุ่น รำแคน รวมทั้งการอนุรักษ์ที่มีคนทั่วประเทศมาร่วมกัน ในวันที่ 30 เมษายน และ 1 พฤษภาคม 2560 ที่วัดใหม่บั้งปีน ตำบลนางตะเคียน คั่นด้วยการประกาศผลการเขียนเรียงความของเยาวชน โดยพิธีกรได้นำเรียงความของเยาวชนที่ได้รับรางวัลมาอ่านให้ผู้ชมรับฟัง คือ เรียงความของเด็กชายณัฐวุฒิ น่วมธนัง

จากการพยายาที่ไม่สบายไปหาหมอจึงได้ทราบถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่ให้ทุนแพทย์ และสนับสนุนกิจการของโรงพยาบาลเพื่อช่วยรักษาโรคแก่ประชาชน จนกลายเป็นแรงบันดาลใจให้ตนเองตั้งใจเรียนเพื่อที่จะได้รับทุนเรียนแพทย์เพื่อรักษาคนต่อไป เรียงความของบุญธิดา พิมพ์พามา เล่าถึงความทรงจำของตนเองต่อพระราชกรณียกิจของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่ได้รับรู้รับทราบมาตลอดชีวิตของตนเอง ซึ่งกลายเป็นแรงบันดาลใจให้เธอปรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและทำความดี เช่น การรับบริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือประชาชนในภาคใต้ที่ประสบอุทกภัย

ช่วงถัดไปเป็นการแสดงละคร สื่อสารคดี เพื่อเปิดใจองค์กรฯ ดังนี้

- การพาทำกิจกรรมสันตนาการ โดยน้องทัวร์ทีมหมู่บ้าน GEN 2 โดยการปรบมือ เมื่อพูดคำว่าเยาวชน ให้พูดว่า “เฮ้” และทำตาม หากไม่มีคำว่า “เยาวชน” ไม่ต้องทำตามจนได้ผู้ชนะ 2 คน ต่อด้วยกิจกรรมละครเงาของเขายอดแดงที่ต้องการสะท้อนว่า เดิมทรัพยากรธรรมชาติที่มีสัตว์และป่าไม้อุดมสมบูรณ์ เมื่อเริ่มมีมนุษย์เข้ามาใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อเอาเป็นของตนเอง จนทรัพยากรหมดลงไป ชาวบ้านเห็นว่าหายไปหมด ทำให้คนต้องการหันกลับมาช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อสืบทอดต่อไปยังรุ่นลูกหลานต่อไป และมีความหวังว่าจะนำสิ่งที่สูญหายกลับมาได้ โดยการชวนกันคิดและลงมือทำ มีการวางแผน ประชุม และลงมือทำให้กลับคืนมา ความสำเร็จก็จะกลับคืนมาเหมือนกับต้นไม้ที่แผ่กิ่งก้านสาขาออกไป
- ละครเงาเปิดใจองค์กรฯ เกี่ยวกับพ่อเราของทีมงานหมู่บ้าน GEN 2 เริ่มจากการทำฝนหลวงพระราชทาน การจัดการระบบการศึกษา ระบบสาธารณสุข การเกษตร ดนตรี และพระราชดำรัสที่ส่งเสริมไม่ให้คนคอร์รัปชัน และทำตามรอยเท้าพ่อ

- พิธีจุดเทียนเพื่อรำลึกถึงในหลวงรัชกาลที่ 9 และร้องเพลงราชาผู้ทรงธรรม การยืนน้อมรำลึก 89 วินาที โดย นายชนสวัสต์ ฉิมเชื้อ (น้องนนท์) ทีมท่าคาเรนเจอร์ และร้องเพลงนางสีดาที่ทรงคุณค่าต่ออารยธรรม เพลงการเดินทางของทีมส้มแก้วต้อง STRONG ทีม A.B.G.M.T ถาวรากล และทีม CoCoOil ที่มาช่วยกันเติมเต็มกำลังใจเพื่อนๆ

ช่วงท้ายพี่อ้วนสรุปให้น้องเห็นความเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำ – ปลายน้ำ ของภูมิภาคตะวันตก ชี้แจงเรื่องกระบวนการและนัดหมายในวันที่ 29 มกราคม 2560 เพื่อสรุปบทเรียนที่กนกรัตน์ริสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ขอให้น้องๆ ช่วยกันเก็บสถานที่ให้เรียบร้อย เนื่องจากมูลนิธิฯ พัฒนาได้เอื้อสถานที่ในการจัดงานมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 2 ปี แล้ว

เลิกกิจกรรมเวลา 21.00 น.

วันที่ 29 มกราคม 2560

เริ่มกิจกรรมเวลา 07.00 น.

พี่อ้วนให้น้องรับประทานอาหารเข้าที่บริเวณรอบๆ ห้องประชุมกนกรัตน์ริสอร์ท เมื่อเดินทางมาถึง พร้อมทั้งชวนทำกิจกรรมเคลื่อนไหวที่บริเวณสนามหญ้าและถ่ายรูปเป็นที่ระลึกร่วมกัน เมื่อกิจกรรมด้านในพร้อมก็ให้น้องทยอยเข้ามานั่งตรงกลางห้องประชุมโดยมีผู้ใหญ่ใจดี พี่เลี้ยง ทีมโค้ช คณะกรรมการ ที่ปรึกษาโครงการ และเครือข่ายนักวิจัยเพื่อท้องถิ่นนั่งล้อมรอบ จากนั้นนายชุนตม กิตติสารศ (น้องริชชี) และนางสาวพัชรภรณ์ สวรรค์ล้ำ (น้องหญิง) พิธีกร กล่าวต้อนรับและให้ผู้เข้าร่วมชมวิทัศน์แนะนำโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ที่เกิดจากการดำเนินงานของทีม PNDs. ที่กล่าวถึงพระราชดำริของในหลวงที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน กระบวนการดำเนินงานในโครงการ และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน พี่เลี้ยง และทีมโค้ช โดยการใช้อินโฟกราฟิกเข้ามานำเสนอทำให้น่าสนใจ และเป็นการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลจากการเข้าร่วมโครงการ เมื่อชมวิทัศน์เสร็จสิ้น พิธีกรกล่าวที่ไปที่ไปและรับชมการแสดงหนังใหญ่ โดย “พญาขอ” ครูภูมิปัญญาผู้ถ่ายทอดศิลปะพื้นถิ่นและนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต และน้องหญิงได้กล่าวว่าตนเองก็ได้ดำเนินงานโครงการหนังใหญ่วัดขนอน พุดคุยกับครูหนัง และสร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กในโรงเรียนวาดรูปและขึ้นรูปหนัง

จากนั้นชมวิดิทัศน์แนะนำการดำเนินงานของศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งสะท้อนการดำเนินงานของโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ปี 2 ที่ทำให้เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความรับผิดชอบ ความอดทน มิตรภาพ และการจัดการเวลาที่เหมาะสม การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา ร่วมกับชุมชน จากเด็กเล่นเกมมาสู่การลงไปทำงานร่วมกับชุมชน มีการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนา 12 เพื่อตอบโจทย์ในการพัฒนาคนกับเด็กอายุ 14 – 25 ปี เพื่อลงไปเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในบ้านเกิดของตนเอง โดยมีพี่เลี้ยงที่เปิดพื้นที่และให้ความสำคัญกับการออกแบบกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างสำนึกพลเมือง กระบวนการในปีที่ 2 จึงเน้นสถานการณ์ในพื้นที่ พฤติกรรมของน้องรายบุคคล / กลุ่ม เพราะเชื่อมั่นว่าเด็กและเยาวชนสามารถพัฒนาศักยภาพได้ โดยมีพี่เลี้ยงกระตุ้นให้น้องได้ลงมือทำงานด้วยตนเอง รวมทั้งช่วยตอบโจทย์เรื่องการจัดการเรียนรู้ในพื้นที่ การให้เด็กคิดและออกแบบกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง พี่เลี้ยงที่เป็นอาจารย์ได้ทบทวนตนเองทั้งด้านการสอนว่า ไม่ควรปิดกั้นการเรียนการสอนของเด็ก ดังนั้นห้องเรียนควรเอื้อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ นอกจากนี้ในโครงการเสริมการมองสังคมอย่างเชื่อมโยง ผลจากการขับเคลื่อนโครงการ 2 ปีที่ผ่านมา พบว่า เมื่อเด็กผ่านกระบวนการในโครงการ สามารถแบ่งเวลาเล่นเกม การเรียน และแบ่งเบาภาระงานในครอบครัว มีทักษะชีวิต สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ สามารถกลับไปอยู่ในสังคมได้ทั้งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน เด็กมีวินัยและเรียนรู้กับการปรับตัวได้ดีขึ้น

จากนั้นเป็นการแสดงละครเพื่อการเปลี่ยนแปลงของเด็กและเยาวชนในโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตกรวมทีมเรื่อง “หอยหอยดอยรัก” เป็นการบอกกล่าวเรื่องสถานการณ์ปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมไม่มี มีการใช้ปูนขาวหอยดอยหอยดอย จนทำให้พี่น้องและครอบครัวหอยหอยดอยแตกจากกันไป มีหอยหอยดอยตัวหนึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์ถูก

พระอาทิตย์ล่อให้เอาสารพิษมาทำลายพี่น้องหอยหลอดด้วยกัน เพราะเชื่อว่าหากทำจะสามารถช่วยพี่น้องหลอดหลอดให้รอดพ้นจากสถานการณ์ดังกล่าวได้ แต่สุดท้ายไม่ช่วยไขความกระจ่างให้ เมื่อหอยหลอดรู้ว่าถูกหลอกจึงมาปรึกษาและคิดหาวิธีการช่วยจนประสบความสำเร็จ เป็นการสะท้อนว่า ต้องสอนให้ลูกหลานดูแลทรัพยากรธรรมชาติและเป็นคนดี มีสำนึกพลเมืองที่จะช่วยกันปกป้องและเป็นพลังของบ้านเมืองให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขต่อไป

เส้นทางเติบโตของวิถีพลเมืองตะวันตกในมุมมองของคนรุ่นใหม่

โดยคุณอนุกุล ทรายเพชร ผู้ประกอบการธุรกิจและผู้ก่อตั้งแบรนด์ Folk rice Ltd.

คุณอนุกุล ทรายเพชร (พี่แฉั้) มาให้มุมมองเส้นทางเติบโตของวิถีพลเมืองตะวันตกในมุมมองของคนรุ่นใหม่ โดยเล่าประสบการณ์ของตนเองว่า เติบโตมาจากกระบวนการของงานเด็กและเยาวชน เป็นคนสุรินทร์ ถูกส่งมาเรียนที่กรุงเทพมหานคร จบ ม.3 ก็เป็นเหมือนลูกชาวบ้านทั่วไปไปต่อยากเรียนเพื่อจบมาเป็นเจ้าคนนายคน เมื่อเข้าเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงรู้สึกอึดอัดและการเรียนไม่ตอบโจทย์ตนเอง จึงออกไปเรียนสายสังคม เมื่อมีเพื่อนมาชวนทำกิจกรรมในโครงการกล้าใหม่ใฝ่รู้ในปี 3 ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จึงมีโอกาสได้เข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้ของมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เป็นประธานค่ายแต่ทำงานก็ทะเลาะกับเพื่อน อยากทำอะไรตามใจตนเอง สิ่งที่สำคัญที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรม คือ ต้องเคารพความคิดของเพื่อน เพื่อนแต่ละคนเก่งคนละแบบ เมื่อทำไปสักพักจึงรู้ตัวเองว่าเก่งอะไรบ้าง เริ่มจากการเข้าร่วมค่ายสร้าง ค้นหาตัวเองพบว่าเก่งเรื่องการจัดซื้อสิ่งของเข้าค่าย โครงการทำเตาเผาถ่านและได้น้ำส้มควันไม้ออกมา ได้ทักษะการทำเตาดิน จนเป็นที่ปรึกษาให้เพื่อนทำเตาถ่านส่งประเทศเกาหลีและญี่ปุ่น ทำให้ได้ถ่านเกรดเอที่มีคุณภาพด้วย ช่วงเรียนมีประสบการณ์พิบัติที่โคราช ภาคใต้ ก็ไปช่วยเหลือจนได้ทักษะการรับบริจาค การจัดการ และได้รับการพัฒนาศักยภาพจากมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จนพบว่า เมื่อเราให้การบริจาคเท่าไรก็ไม่เพียงพอ จึงทำให้เราเข้าใจและเห็นกระบวนการ / การจัดการภัยพิบัติมีความซับซ้อนมาก

เมื่อเรียนจบในปี 2554 ช่วงน้ำท่วมใหญ่ ตนเองได้รับการว่าจ้างให้เข้าไปฟื้นฟูภัยพิบัติในจังหวัดลพบุรี เพื่อดูว่า จะต้องปลูกอะไรหลังน้ำท่วม มีการส่งเสริมให้เกษตรกรเปลี่ยนจากการผลิตแบบเคมีมาเป็นอินทรีย์ ไม่สามารถนำงานวิจัยที่เรียนไปใช้ในการหางานทำได้ ได้ฝึกงานกับ ปตท. พบว่า คนตัวเล็กไม่สามารถสร้างงานได้จริง จึงรวมตัวกับทีมเพื่อนจิตอาสาเพื่อทดลองทำงาน 2 ปี แล้วจะกลับบ้าน เมื่อทำงานไปสักระยะหนึ่งก็กลับบ้าน ไปอยู่บ้าน 4 – 5 เดือน ไม่รู้ว่าตัวเองจะช่วยทำอะไรได้ จึงกลับมาปรึกษาพี่ๆ ที่มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เพื่อดูว่าเราทำอะไรได้ดีบ้าง พบว่าตนเองเติบโตมาจากการปลูกกล้วย อ้อย และช่วยงานที่บ้าน จึงนำไปเชื่อมโยงกับเครือข่ายเกษตรกรรุ่นใหม่และจัดวงคุยที่มหาสารคาม จากข้อมูลพบว่า ปัจจุบันมีเกษตรกรเพียง 17 % จากจำนวนประชากรทั้งหมด หากลดลงเหลือ 5 % จะเหลือเกษตรกร 3 ล้านคน หรือคิดเป็นเกษตรกร 1 คน ที่ผลิตอาหารให้คนกิน 20 คน ดังนั้นเกษตรกรรุ่นใหม่จะต้องลุกขึ้นมาผลิตอาหารให้คนในประเทศกิน ยังไม่รวมนักท่องเที่ยว และประชากรแฝง หากเราไม่จัดการจะเกิดการแย่งชิงอาหารในอนาคตได้ เมื่อเริ่มคุยกับเกษตรกรร่วมกัน พบว่า อีก 30 ปี ข้างหน้า หากเราไม่เริ่มต้นหาเครือข่ายเราก็คงเดินไปต่อคนเดียวเรื่อยๆ จาก การไปแลกเปลี่ยนความคิดที่สิงคโปร์และอินโดนีเซียทำให้ได้ความรู้ว่า มีประเทศไทยเพียงประเทศเดียวที่มีงานเยาวชนและทำงานด้านเกษตรกร ในขณะที่ประเทศอื่นพูดเรื่องที่ต้องอยาก แสดงว่ากระบวนการพัฒนาศักยภาพเยาวชนค่อนข้างมีเสน่ห์

จึงเริ่มต้นมาขายของใต้ตึก SCB เริ่มต้นขายของราคาถูกมาก ตอนแรกก็ไม่กล้าคิดกำไร แต่ต่อมาเราก็เข้าใจว่าการทำกำไรเพื่อเพิ่มคุณค่า

จากประสบการณ์ในการขาย หากมีเรื่องราวและบอกถึงคุณค่าก็สามารถเพิ่มราคาขายได้เกือบ 100 % มีการออกบูธเล่าเรื่องราว มีคนเข้ามาคุยและตั้งคำถามในเว็บไซต์ ทำให้เราต้องเรียนรู้ เก็บมาคิด และตั้งคำถามกับตนเอง เช่น จะมั่นใจได้อย่างไรว่าเกษตรกรของน้องไม่ใส่สารเคมี จึงต้องการใบรับรองเกษตรอินทรีย์ หากไม่มั่นใจต้องถามเกษตรกรแทนผม เพราะผมเป็นเพียงผู้ประกอบการและเปิดช่องทางให้ผู้บริโภคได้พูดคุยกับผู้ผลิต เราจึงให้เกษตรกรมาฝึกเล่าเรื่องราวของตนเอง ผลิตอะไร กระบวนการผลิตและแปรรูป บรรจุภัณฑ์เป็นอย่างไร ในแต่ละขั้นตอน รวมทั้งการขนส่ง และการรับมอบสินค้า สัมพันธ์กับราคาหรือไม่ ขึ้นอยู่กับคุณว่าจะเล่าเรื่องราวได้อย่างไร แม้ว่าราคาสูงผู้บริโภคก็ยินดีซื้อเพื่อทดลองรสชาติและกลิ่นหอมของข้าว ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าคนกินต้องการอะไร คุณต้องถามตนเอง และมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุณขายมาก อนาคตตลาดดิจิทัลจะมาแรงมากกับเกษตรกรรายย่อย ต้องการช่วยขายตลาดออนไลน์เรื่องเกษตรอินทรีย์ และคาดว่าเราจะมีเครือข่ายอาหารดีๆ ใกล้เคียงกันมากขึ้นในออนไลน์ เมื่อมีสื่อเข้ามาสัมภาษณ์ตนเองทุกวัน ทำให้เราต้องนึกถึงเป้าหมายของตนเองว่าเราทำอะไร เพื่ออะไร และอย่างไร

คนที่จะเริ่มธุรกิจต้องเริ่มจากความฝันที่ชัดเจนมาก หากเรามีฝันก็ต้องทำความฝันให้ชัดเจนได้ ฝันใหญ่และทำเล็กๆ ได้ เรียนรู้ว่า เมื่อมีฝันที่ใหญ่กว่าตนเองจะทำให้เรามีพลังและมีคนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น เมื่อได้รับเชิญเข้าร่วมงาน slow food ที่ประเทศอิตาลี มีการประชาสัมพันธ์อาหารของตนเอง ทำให้ได้ความคิดว่าอีก 3 ปี อยากจัดที่เมืองไทย คำถามคือ timeline ชีวิตพบว่า มีหลายช่องทางที่ช่วยจัดการได้ เช่น เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม ไลน์ พ่อค้าคนกลาง จดหมายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น แต่ในช่วง 2 - 3 ปี ยังไม่มีคนทำ เมื่อมีคนทำตามมากเราก็ไปทำที่ประเทศเพื่อนบ้าน อยากให้มองว่าเราต้องการช่วยเพื่อนประเทศข้างเคียง มีการมาประชาสัมพันธ์จากเพื่อนบ้าน คนไทยกินข้าว 106 ก.ก./คน/ปี ผักทราบที่นำไปเพียง 30 % กลัวยหอยหอยมากในตลาด ในขณะที่เมืองไทยมีกล้วยอีกมากกว่า 2,000 ชนิด หากเรามองข้ามจะสูญพันธุ์ไป รวมทั้งมีกาแฟดีๆ ที่ผลิตได้เพียง 70 ไร่ เช่นเดียวกับชาวนาที่มี 9 % ก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงไปทำอินทรีย์ได้ เพราะว่ามีนโยบายลงมาทำให้เปลี่ยนแปลงไม่ได้ เมื่อเราขายดีและมีตลาดอย่างต่อเนื่องก็จะสามารถสร้างแรงจูงใจได้ ขณะนี้ folk rice ได้ช่วยให้คน 9 % เป็นเกษตรกรยกระดับและลดการใช้สารอินทรีย์ได้ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ดังนั้นสิ่งที่คนรุ่นเราต้องทำ คือ การคัดลอกแบบ folk rice ไปทำได้ และเริ่มมีการทำเครือข่ายเกษตรอินทรีย์ในจังหวัดอุดรธานี ดังนั้นงานที่ตนเอง

ทำ คือ เชื่อมโยงให้ผู้ผลิตเข้าถึงอาหารที่มีสุขภาพยังยืนผู้บริโภค เพื่อให้เป้าหมายสูงสุด คือ กินเพื่ออยู่ และบอกกับผู้บริโภคว่า **“เมื่อมีคนกินจะมีคนปลูกอยู่เสมอ”** เช่น ข้าวพื้นถิ่นจะสูญพันธุ์เพราะว่าไม่มีคนกิน เป็นต้น ต้องบอกกระบวนการและสั่งซื้อทางเว็บไซต์ ไม่ต้องมาสต็อกของที่เรานะ จะจ่ายเงินได้ต้องให้ผู้บริโภคจ่ายเงินมาก่อน ซึ่งจากการพูดคุยในครั้งนี้น่าให้น้องแบ่งกล่าวว่า เป็นการเติมฝันให้กับตัวเอง หนูมีความฝันและอยากทำฝันนั้นให้ได้เหมือนกับพี่แอ็คชั่นมาขายฝันให้ฟัง

สะท้อนมุมมอง “การเรียนรู้นอกห้องเรียน...เส้นทางสร้างพลเมือง”

โดย ศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการฟังน้องแอ็คชั่น ทำให้เห็นว่าน้องมีความฝันและแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่นและทำในสิ่งที่ตนเองมีความฝัน จนประสบความสำเร็จ จะต้องมีการทำกิจกรรม ในสถาบันการศึกษาเก่าแก่แห่งหนึ่ง พบว่า คนที่เรียนหนังสือเก่ง แต่เบื้องหลังคือ ความเปราะบางของชีวิต ทำให้ต้องฆ่าตัวตาย โชคดีที่จังหวัดสมุทรสงครามมีต้นทุนของชีวิตที่ประสบความสำเร็จ ทำให้มีรากและมีพื้นฐาน หากเราไม่มีจะยึดติด คนที่จะพานักเรียนออกไปได้ คือ ครู แต่กลับพบว่าครูกับติดกับดัก ทำให้ตนเองรู้สึกผิด หลังจากที่เราเด็กออกนอกห้องเรียน ทำให้ครูค้นพบทางออกกระบวนการเรียนรู้ที่แท้จริง จากการพาเด็กไปภาคเรียนนอกห้องเรียน เด็กมีความสุข และขอเดินป่า 1 วัน / สัปดาห์ เด็กๆ จะช่วยพาครูออกจากห้องเรียนได้

หลักการทรงงาน 23 ข้อ	
1. จะทำอะไร ต้องศึกษาข้อมูลให้เป็นระบบ	14. ใช้ธรรมปราบอธรรม
2. ระมัดระวังกายใน	15. ปลูกป่าในใจคน
3. แก้ปัญหาจากจุดเล็ก	16. ขาดทุนคือกำไร
4. ทำตามลำดับขั้น	17. การพึ่งตนเอง
5. ภูมิสังคม ภูมิศาสตร์ สังคมศาสตร์	18. พออยู่พอกิน
6. ทำงานแบบองค์รวม	19. เศรษฐกิจพอเพียง
7. ไม่ติดตำรา	20. ความซื่อสัตย์สุจริต
8. ประหยัด	21. ทำงานอย่างมีความสุข
9. ทำให้ง่าย	22. ความเพียร
10. การมีส่วนร่วม	23. รู้ รัก สามัคคี
11. ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวม	
12. บริการที่จุดเดียว	
13. ใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ	

กลุ่มพวกคุณโชคตีที่ได้ออกมาเรียนรู้นอกห้องเรียน จากการตั้งคำถามของน้อง เป็นการตั้งคำถามที่ต้องใช้องค์ความรู้เพื่อให้เห็นสังจธรรม จากการเรียนรู้ศาสตร์ของพระราชา พวกทุนนิยม สังคมนิยม และทางสายกลางคือเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการพามนุษยชาติไปสู่ความพอเพียง เพื่อสานต่อภูมิปัญญา ในโลกของทุนนิยมมีทั้งข้อดีข้อเสีย แต่คนที่สำคัญที่สุด คือ จะเอา 2 ปรัชญามาสู่การเรียนรู้อย่างไร ให้รู้เท่าทัน และทำอย่างน้องแอคชั่น ในการทำตลาดดิจิทัล ตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการที่พระองค์ลงไปเรียนรู้กับชุมชนและจัดทำเป็นองค์ความรู้เขียนเป็นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขึ้นมาจากการดูงานที่ประเทศออสเตรเลีย พบว่า หากเราอาบน้ำเกิน 5 นาที แสดงว่าใช้น้ำเปลือง เขาจะเคาะประตูเรียกเตือน เพื่อช่วยกันเก็บน้ำไว้ให้ลูกหลานได้ใช้ต่อเนื่อง อุตสาหกรรม 2.0 และ 3.0 ทำลายทรัพยากรไปมากมาย ทำให้พื้นที่ถูกกระทำ ชุมชนอ่อนแอลง เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษา ทั้งถิ่นฐานตามลำดับ หลังปี 2554 บัณฑิตปฏิเสธการเข้าสู่ระบบแรงงาน แต่กลับสู่ชุมชน หลักการทรงงาน 23 ข้อ ของในหลวงรัชกาลที่ 9 เช่น ขาดทุนคือกำไร รู้จักการแบ่งปัน ใช้ธรรมปราบอธรรม เอาเทคโนโลยีตะวันตกไปปราบตะวันตก นำกระบวนการวิจัยไปจัดการเทคโนโลยีได้ ขณะนี้ประเทศไทยกำลังไปสู่ 2 ทาง เราต้องออกแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับทุนทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญ อยากให้น้องแอคชั่นไปพบกับลุงชำนาญที่ทำเรื่องข้าวนาโยนที่ลำปาง เพื่อให้โยนข้าวตอนสองทุ่มก็ได้ ไม่ต้องปวดหลัง ทำแปลงเล็กๆ ก่อนจะหวานจะต้องใส่น้ำเกลือ เมล็ดข้าวที่ฝอมันจะลอยและนำไปผสมกับดิน 1:7 ส่วน พาเด็กไปโยนข้าวกัน เด็กสนุกสนานกับการโยนข้าว ข้าวมันจะค่อยๆ ติดตัวกลับมาภายใน 7 วัน

พี่เดช พุ่มคชา กับอาธนเขาเตรียมคนรุ่นกลาง และส่งต่อไปยังเด็กในโรงเรียนรุ่นเล็ก รุ่นน้องจะต้องเก่งกว่าอาธนศ กับลุงเดชที่ผ่านกระบวนการวิจัยเหมือนกับพี่แอคชั่น เราทำโจทย์เล็กๆ ที่แหลมคม มีทั้งเรื่องทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการน้ำ ฯลฯ และมัดใจโจทย์เล็กๆ ของจังหวัดสมุทรสงครามให้เป็นโจทย์สำคัญ เกือบจะเป็นโจทย์เดียวกัน หากคลิกจะขับเคลื่อนทั้ง

จังหวัด หากจะซื้อใจผู้ใหญ่จะต้องทำสื่อภายใน 5 นาที เพื่อนำเสนอให้เขาซื้อคุณ โครงการปีที่ 3 เราจะยึด กศจ. ที่มีแต่งงานบริหารจัดการแต่ขาดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัด เพื่อขอพบกับ กศจ.ทั้งชุด 22 คน แล้วนำเสนองาน เขาจะต้องแก้ไขและจัดการ หากไม่แก้ไขจะมีกล่ององค์ความรู้ในระบบราชการเข้าไป แต่ไม่สามารถทำสู่สังคมได้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและไทยแลนด์ 4.0 จะช่วยให้องค์ ป. 1 – 3 ได้มีพื้นที่ในการเรียนรู้ โลกในศตวรรษที่ 21 มีการต่อสู้ด้วยโลกตะวันออกกับการสร้างสรรค์และพัฒนาศักยภาพของคน ทำเหมือน folk rice เกิดเป็นนวัตกรรม หากเราเปิดโลกและพัฒนาศักยภาพของคนในการคิดสร้างสรรค์ก็จะสามารถคิดนอกกรอบได้ มีเพียงคนไทยที่กล้าคิดอย่างสร้างสรรค์ จึงเป็นนวัตกรรมไม่ใช่เป็นนักลอกแบบเหมือนในปัจจุบัน ใช้หลัก 3 R (Reading, (W)riting, (A)rithmetics) ในการคิดวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาได้ การนำเสนอจากข้างในด้วยความมั่นใจ โลกต่อไปจะมีดิจิทัลเข้ามานอกจาก EQ, IQ, MQ

ดังนั้นจังหวัดจัดการตนเองจะต้องเน้นการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และความหลากหลายในการบูรณาการ และมีความรับผิดชอบ เราต้องเตรียมการนำเสนอกับคณะกรรมการ กศจ. 22 คน เช่น ประเด็นน้ำตาลมะพร้าว เป็นต้น แล้วนำเสนอว่าเรามีข้อติดขัดอะไร ต้องการให้เกิดอะไร หากเราร่วมมือกับจังหวัดแล้วจะเกิดผลดีอย่างไร และมีผลย้อนกลับอย่างไร เกิดการเรียนรู้จากการทำงานอย่างไร งานวิชาการต้องทำร่วมกับมวลชนและใช้โอกาสให้ถูกต้อง เราต้องพยายามหาคำสำคัญให้พบและนำเสนอภายใน 5 นาที แนวโน้มนวัตกรรมการศึกษาจะเน้นการออกนอกจากพื้นที่ปลอดภัยโดยการลงเรียนรู้ในชุมชน สอนน้อยแต่เน้นการเรียนรู้ ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ และเน้นการสร้างเสริมทักษะมากกว่าเนื้อหา เกิดเป็นพลเมืองตื่นรู้ให้รู้เท่าทันสื่อ การศึกษา และสิ่งแวดล้อม เพื่อชวนคิดคิดเชิงนโยบาย (political Thinking) และพหุวัฒนธรรม ดังนั้นครูกระบวนการ ต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผู้สร้างแรงบันดาลใจ รู้จักเด็กรายบุคคล ออกแบบการศึกษา สร้างนวัตกรรมการศึกษา นักขึ้นโจทย์และคำถามวิจัย สร้างสมรรถนะ คุณลักษณะ มากกว่าการเรียนรู้เนื้อหา เรียนรู้โครงงาน กล้าคิดนอกกรอบ นักคิด นักวิพากษ์ สร้างสรรค์ และสร้างจิตวิญญาณ พอเพียง รักศิษย์

บทบาทกลไกจังหวัดในการเชื่อมร้อยเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการสร้างพลเมือง

โดย คุณปิยาภรณ์ มั่นตะจิตร์ ผู้จัดการมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

คุณปิ่นนิตดา วงศ์ภูมิ พมจ.สมุทรสงคราม

คุณปิ่นนิตดา วงศ์ภูมิ พมจ.สมุทรสงคราม กล่าวถึงว่า ตนเองทำงานกับเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และคนทำงาน ทำงานกับเครือข่ายที่หลากหลายทุกระดับ และทำงานเป็นหุ้นส่วนกัน วันนี้ได้รับเกียรติจากคุณชินุวัฒน์ มณีศรีข้าให้มาร่วมแลกเปลี่ยน เมื่อเกิดสำนึกรักบ้านเกิดแล้ว พม.จะช่วยเหลืออะไรได้บ้าง วันนี้สังคมไทยอยู่ได้ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน คนเก่งหาได้ง่ายแต่คนที่อ่อนน้อมถ่อมตนหาได้ยาก ซึ่งในประเทศอื่นหาได้

ยากไม่เหมือนในประเทศไทย จากการเลี้ยงดูของพ่อแม่ตนเองจะมีการแบ่งมอบหน้าที่ให้แต่ละคนทำงาน มีค่าขนม เก็บเงิน และนำมาใช้ในการลงทะเบียนช่วงเรียนมหาวิทยาลัย เมื่อลูกโตขึ้นมาเป็นการลงทุนของประเทศชาติที่คาดหวัง ความเก่งยังไม่เท่ากับความซื่อสัตย์ ในสมัยเด็กๆ ที่เติบโตขึ้นมา มองเห็นพ่อแม่ และญาติเข้าทำงานด้านสื่อสารประชาสัมพันธ์ หากเปลี่ยนวิธีคิด ประเทศชาติจะเปลี่ยนแปลง ดังนั้นในค่าย ครั้งต่อไปจะต้องปกป้องประเทศชาติ ช่วยกันจัดคอร์สขึ้น จากการเข้าพบหาผู้ใหญ่ ทำให้ทีมเยาวชนได้พูดคุยกับครูภูมิปัญญาในพื้นที่ เด็กจะมีความรู้ในพื้นที่ เกิดการสานต่อกันได้ ช่วยให้เกิดรายได้ให้ผู้สูงอายุมีรายได้ ผู้สูงอายุได้ทำงานร่วมกับเยาวชน เกิดการพูดคุยร่วมกัน ช่วยลดช่องว่างระหว่างวัย หากพวกเราฝึกจนมีความคิดแหลมคมและมีความฝันของตนเอง กองทุนเยาวชนพัฒนาให้เด็กและเยาวชนสนใจบริหารจัดการโครงการ ประกอบอาชีพ 10,000 บาท/โครงการ เริ่มเปิดรับสมัครที่ www.yc.go.th และเห็นเด็กในสภาเด็กและเยาวชนมาเข้าร่วมประชุมและทำกิจกรรมในโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก ปี 2 ด้วย รวมทั้งมีกองทุนที่ให้การสนับสนุนโครงการเด็ก 150,000 บาท หากเป็นโครงการใหญ่จะอนุมัติเข้าสู่ส่วนกลางได้ ทีมผู้ใหญ่ใจดีที่อยู่ที่นี่ สสส. สกว. คุณปิยาภรณ์ มั่นตะจิตร์ และอยากฝากประชาสัมพันธ์หากต้องการความรู้เพิ่มเติม การสื่อสาร สามารถขอการสนับสนุนมาได้ทั้งพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสมุทรสงคราม

จากนั้นคุณปิยาภรณ์ มั่นตะจิตร์ กล่าวว่า ขอชื่นชมน้องๆ มาตั้งแต่เมื่อวาน น้องๆ เก่งมาก ทุกท่านที่อยู่ในจังหวัดของท่านว่าเก่ง วันแรกที่เจอแอดคันถามว่าจะทำอะไร เขาก็ตอบไม่ได้เหมือนกับที่พวกเราเสนองานในโครงการ เริ่มจากเหมือนกับพวกเรา จนวันนี้เก่งและเป็นไอดอล วันหนึ่งข้างหน้าเราก็เก่งเหมือนพี่แอดคันได้ แต่ที่สำคัญ คือ เราต้องยึดความฝันของเรา มีความมุ่งมั่น เดินให้ไกล ไปให้ถึง ซึ่งต้องมีการเรียนรู้ไปกับเส้นทาง ทั้งการเรียนรู้ความสำเร็จ ความเจ็บปวด ความล้มเหลว เพื่อหาทางจนประสบความสำเร็จ และเรียนรู้ต่อไป น้องๆ จะต้องค้นหาให้พบ อยากพูดถึงท่านประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่เสนอให้เกิดประเทศไทย 4.0 ซึ่งนวัตกรรมใหม่ๆ จะต้องมีการฐานเดิม หรือสร้างจากฐานทุนที่มีในชุมชน ในต่างประเทศมีการปลูกส้มเหมือนกับพวกเรา ไม่มีคนซื้อ ผู้นำชุมชนจึงนำมาคิดใหม่ เพื่อให้ส้มมีคุณค่า นำไปทำน้ำส้มให้ลองชิม มีการเททั้งมากมายจนกว่าจะได้รับความดีที่อร่อย ส่งออกน้ำส้ม ผลิตเป็นเครื่องสำอางจากเปลือกส้มจากความคิดของคนรุ่นใหม่ในชุมชน ร่วมกับนักวิชาการ คิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ในชุมชน มีคนสูงวัย มีนวัตกรรม และกลายเป็นชุมชนที่มีการส่งออกส้มที่สำคัญ แต่

ในประเทศไทยรอการแก้ไขปัญหามาจากภาคส่วนต่างๆ ในแต่ละจังหวัด ทำให้ไม่คิดแก้ไขปัญหามาจากตัวเองก่อน เหมือนกับพระอาทิตย์ที่ไม่ช่วย แล้วเราแก้ไขปัญหามาจากตัวเองหรือยัง เหมือนกับชุมชนที่ทำน้ำส้มดังกล่าว ทำให้ชุมชนดูแลและจัดการตนเองได้ ช่วยตอบโจทย์รัฐบาลว่าชุมชนเข้มแข็ง สามารถจัดการตนเองได้ร่วมกับเทคโนโลยีและทุนในชุมชน

น้องแอคชั่นอย่าลืมมาช่วยน้องในภาคตะวันตกด้วย ครอบครัว ชุมชน ผู้ใหญ่ในชุมชนจะหนุนเสริมอย่างไร ชุมชนจัดการตนเองหมายความว่า หน่วยงานต่างๆ ในชุมชน จับมือกับปราชญ์ชุมชน และช่วยกันคนละไม้คนละมือ ทำงานอย่างมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ทำอย่างไรให้องค์ประกอบในชุมชนทำงานร่วมกันได้ เกิดเป็นนวัตกรรมการจัดการ กลไกการพัฒนาจังหวัดที่มีทุกอย่างทำงานร่วมกัน ซึ่งมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ไม่สามารถเข้ามาจัดการได้ แต่สามารถหนุนได้จนประสบความสำเร็จ วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการทำงานของเรา แล้วเราฝันอยากทำอะไร เช่น ยกระดับการทำน้ำตาลมะพร้าว อยากให้ชุมชนมีความร่วมมือกัน เห็นคุณค่าของตนเองและพัฒนาตนเอง เป็นต้น เมื่อเห็นทุกข์และทุนในชุมชนอยากช่วย เห็นสินค้าชุมชนอยากทำให้เกิดการยอมรับและมีรายได้ คนรุ่นใหม่ในจังหวัดสมุทรสงครามไม่อยากอยู่บ้านตนเอง ไปทำงานที่กรุงเทพฯ จากการเข้าไปเห็นโครงการของน้องๆ และเห็นทรัพยากรมนุษย์ของคนในจังหวัดสมุทรสงคราม 150 คน จะไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ทำงานคนเดียวไม่สำเร็จ มีฝันที่อยากจะเดินต่อไปข้างหน้า น้องแอคชั่นใช้เวลา 8 ปีในการทำความฝันให้สำเร็จ เราจะทำอย่างไรให้เกิดการทำงานอย่างเป็นเครือข่าย และพัฒนาตนเอง เกิดเป็นเครือข่ายในภูมิภาคตะวันตก คนตัวเล็กๆ อย่างเราสามารถทำได้ หากเรารวมพลัง และนำมาประสานกัน และมีใครใจดีจะเข้ามาช่วยกันทำงานให้ประสบความสำเร็จ เกิดเป็นเครือข่ายภาคตะวันตก เครือข่ายภาคประชาชนจะไม่สำเร็จหากไม่จับมือกับเครือข่ายภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาครัฐ เพื่อให้เครือข่ายประสบความสำเร็จ มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ยินดีที่จะอยู่เคียงข้างและทำงานร่วมกันไป

ถอดบทเรียนการจัดกิจกรรมงานมหกรรมพลังเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 2

ช่วงบ่ายมีการแสดงอินทรีชิตแปลงของน้องอันจากทีม A.B.M.G. เป็นตอนหนึ่งในรามเกียรติ์ที่แปลงเป็นพระอินทร์เพื่อไปหลอกพระรามและพระลักษมณ์ ต่อด้วยการรำไทยของทีม The Performing Arts ซึ่งเกิดจากการอนุรักษ์ทำรำไทยไม่ให้สูญหายไป เป็นการช่วยให้ทราบทำการรำไทยที่ชัดเจน จากเดิมจะสอนน้องรำไทยทั้งที่ตนเองยังไม่รู้อย่างชัดเจน จึงปรับเป็น

การพาน้องลงไปเรียนรู้ในพื้นที่ เรียนรู้จากครูชาวไทยจริง ปัจจุบันมีแต่เพลงเกาหลีเพลงสตริงอยากให้เราไทยอยู่ต่อไปเรื่อยๆ จากนั้นพิธีกรชวนพี่อ้วนกับพี่อาทมาช่วยกันทำกระบวนการสรุปทเรียน ก่อนที่จะสรุปทเรียนมีการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่กิจกรรมโดยการปรบมือ จับมือล้อมวงเป็นวงเดียวกัน ให้วิ่งให้เร็วที่สุดโดยเรียงตามอายุจากน้อยไปมากภายในเวลา 10 วินาที นับ 1 – 9 เพื่อแบ่งกลุ่ม และแบ่งการสรุปทเรียนออกเป็น 2 ห้อง คือ ห้องผู้ปกครองและพี่เลี้ยง และห้องเด็กและเยาวชน สรุปได้ดังนี้

ห้องผู้ปกครองและพี่เลี้ยง

นางอาภา พงศ์ศิริแสน (พี่นุ้ย) ชวนผู้เข้าร่วมพูดคุยใน 2 ประเด็นหลัก คือ ความภาคภูมิใจจากงานมหกรรมพลังเด็กและเยาวชน ครั้งที่ 2 “ก้าวกล้า การศึกษา เพื่อสร้างพลเมือง ตามรอยเท้าพ่อ” และจากการรับฟังในเวทีช่วงเช้า เราจะช่วยงานต่ออย่างไรกัน

ผู้เข้าร่วม ประกอบด้วย ทีมมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) พี่เลี้ยงจากทีมสวนผึ้ง Active พี่เลี้ยงและผู้ปกครองจากทีม Oneness พี่เลี้ยงทีมหญ้าสาน GEN 2 ทีมอาวุโสโอเคและสามัคคีจาก วชท.ราชบุรี พี่เลี้ยงและผู้ปกครองจากทีม PNDs. ลาดเป็งทีม ทีมแพะโจจาก วชท.กาญจนบุรี ทีม The Performing Arts ไทยรัฐทีม และทีมส้มแก้วต้อง STRONG ที่เป็นเครือข่ายนักถักทอจาก อบต.บางขันแตก บางแก้ว และ อบต.บางสะแก รวมทั้งคณะกรรมการโครงการ

ความชื่นใจจากสิ่งที่เห็นในงาน 2 วันนี้

- ช่วงแรกที่เราเตรียมใจไม่มีความมั่นใจ แต่เมื่อแบ่งกลุ่มใหญ่ และถูกปรับด้วยเวลาที่จำกัด ทำให้สามารถจัดการงานได้ในเวลาที่กำหนด จนถึงลงมือทำ ทั้งกับการแสดงออกของเด็ก เด็กมีความมั่นใจในการแสดงออก สอนการสานปลาตะเพียน / แข่ง จากความกังวลเป็นความภูมิใจ และมีความเชื่อในศักยภาพของเด็กและเยาวชน เด็กมีการแก้ปัญหาจากการที่ถ่านของเครื่องวัดความดันหมด เมื่อเปิดโอกาสช่วยให้ทำได้ดี ครูเพียงช่วยมองห่างๆ และกระตุ้นให้เขาคิด การเชื่อมโยงของรุ่นพี่ที่ทำให้ ไม่ต้องแยกรายโครงการ ทำให้เขาจัดการกันเองได้ (อ.เรณู กา หนูวัฒนา)

- มีเด็ก 2 กลุ่ม คือ เด็กที่เคยทำโครงการปี 1 และ 2 กับเด็กที่เข้ามาเสริมในปี 3 ทำให้เห็นการถ่ายทอดการทำงาน เด็กสามารถตอบคำถามได้ กับเด็กปีแรกมั่นใจมากขึ้น จากกลไกการทำงานที่ผ่านมา ทำให้น้องเห็นภาพมากขึ้น (อ.ธนพล อ่อนพุก)

- เห็นมิตรภาพระหว่างทีม จากกิจกรรมต่างๆ ยังไม่สัมพันธ์มาก เห็นความเปลี่ยนแปลง มีการทำงานเต็มที่ในแต่ละซั่ม เด็กสามารถซักถามได้ สิ่งที่เขาลงมือทำจริง สามารถถ่ายทอดได้ มาจากใจและ

การลงมือทำ เด็กทีม PNDs. ได้รับมอบหมายให้ทำทั้งเวทีกลาง งานซั่ม และอินโฟกราฟฟิก น้องนิกจากเด็กไม่พูดและเรียนรู้ สอนให้เราช่วยคิด ตรวจสอบงาน ซึ่งเด็กต้องการกำลังใจจากพี่เลี้ยง เราต้องคอยอยู่ข้างๆ

กำลังใจ การเปิดโอกาส การสนับสนุนอยู่ข้างๆ ทำให้เขาได้กล้าลงมือทำ ทำให้เราปลื้มใจมาก (นางนิภา บัวจันทร์)

- เห็นการเป็นผู้ให้จากการทำงานกับการเป็นผู้รับจากการรับฟัง ความละเอียดในการทำงานในการแสดง เห็นรายละเอียดในการแสดง มีการทำงานที่ละเอียดในการทำงานเพิ่มขึ้น (ผศ.ดร.ฐิติมา เวชพงศ์)
- ดีใจเห็นเด็กมีน้ำใจในการช่วยกันเก็บของในเวทีกลาง ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ดี (นางสาวบังอร ช่วยชูวงศ์)
- ต้องแสดงความดีใจกับผู้ปกครอง คนในพื้นที่ของชุมชนของตนเอง ที่มีเยาวชนที่มีความสามารถจากเริ่มต้นจากศูนย์มาจนถึงนับท้ายของกิจกรรม มีความคิด การลงมือปฏิบัติ ความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เห็นความสอดคล้องกับพื้นที่และกิจกรรมที่ทำอะไร บุธที่จัดเรื่องของการจัดการน้ำ เห็นเรื่องฝนหลวงของในหลวงเชื่อมโยงกับการบริหารจัดการน้ำอย่างไร สามารถสื่อสารได้ เมื่อมีน้องและผู้ใหญ่มาย่อยชม ทำให้เข้าใจและเห็นภาพความชัดเจนจากการนำเสนองานได้ คนเห็นความเอื้ออาทรที่ในหลวงทรงมีต่อประชาชนและผลิตที่ได้จากฝนหลวงเกมส์ที่คิดขึ้นมาจากการเอาป้องกันหอยอด ดีใจที่น้องทำได้ เด็กทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรม ต้นทุนชีวิต ต้นทุนความคิดมีไม่เหมือนกันในพื้นที่ เด็กชนบท เด็กในเมือง แต่สามารถทำงานร่วมกันได้ (นายเฉลิมพล ช้างเผือก)
- มาร่วมกิจกรรมกับเด็กตลอด วันที่มาวางแผน มีเด็กโต วาดภาพสวย แต่เด็กมหาวิทยาลัยไม่มา เริ่มไม่มั่นใจ แต่เด็กเตรียมทุกอย่าง เรามีหน้าที่เตรียม สรุปผลงานที่ออกมาประทับใจ เด็กเก่งมาก รวมทั้งผู้ปกครองด้วย ทำให้เห็นความภูมิใจในตัวเด็กและเยาวชน อยากเห็นความต่อเนื่อง เด็กในโครงการจะเน้นทำมากกว่าพูด (นายสมนึก เทศอัน)
- เด็กตั้งใจทำกิจกรรม ทำหลังเลิกเรียน และดีใจที่ได้รับโอกาสจากส่วนกลาง เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ ทำให้สามารถจัดการงานได้ เพราะไม่มีสอนในโรงเรียน นับว่าเก่ง และเราทำไม่ได้อย่างเด็ก (นางวันเพ็ญ ยากำจัด)
- เห็นเด็กๆ ตั้งแต่ปี 2553 เห็นพัฒนาการเด็ก เมื่อมาเป็นพี่เลี้ยง 2 ปี ทำให้เห็นภูมิภาควัดวันตก คนที่ได้รับการศึกษาจะเห็นความเชื่อมโยงมากกว่า แม้ว่าจะได้เด็กน้องป่าห้วย แต่ปีที่ 2 เด็กอายุลดลงก็สามารถสร้างการเรียนรู้ได้ การทำงานเป็นทีมช่วยให้ปรับตัวอยู่ร่วมกับทุกช่วงวัย อยากเห็นความต่อเนื่อง และมีการกระตุ้นระหว่างพี่กับน้อง คอยให้กำลังใจน้องๆ ช่วยเสริมความกล้าให้ดีขึ้น (นายสุขสันต์ สำเภา)
- น้องๆ เตรียมตัวมาอย่างดี เมื่อก่อนต้องโทรตามน้อง แต่ปัจจุบันน้องต้องโทรตามผม มีการเตรียมตัวทำงานจนถึงค่ำ คิดและออกแบบกิจกรรมเอง ทำอย่างไรให้การนำเสนองานออกมาดี มีการแลกเปลี่ยนความรู้กับคนอื่นได้ มีการเตรียมตัวมาอย่างดี มีการรวมกลุ่มดีแม้ว่าจะอยู่กันคนละโรงเรียนแล้วก็ตาม รู้สึกมีคุณค่าที่สามารถทำงานให้ชุมชนได้ (นายรัชพล กลีบผึ้ง)
- มองเห็นความเปลี่ยนแปลงจากตัวน้อง กลับไปคำก็ยังข้อมร่า แม้ว่าจะอยู่กันคนละโรงเรียน มีการระบึกอารมณ์ในบางครั้ง แต่ก็จัดการอารมณ์ให้ทำงานร่วมกันได้ (นางสาวรัชณี ทองพันธ์)

- ทำงานปี 2 มีการเข้าออกของโครงการตลอด ทำให้เหลือน้องปี 1 กับพี่ปี 2 เกิดจากการขาดความต่อเนื่อง แต่ทั้ง 2 คนก็แสดงสปิริตในการดิ่งน้องเข้าร่วมกิจกรรม มีความรับผิดชอบ และเราที่เป็นพี่เลี้ยงอาจจะไม่เต็มที่กับน้อง ต้องหาความสมดุลให้พบของพี่เลี้ยงในการหนุนน้อง (นายกานต์ โตะบุญมี)
- น้องอ้อมบอกว่าจะพยายาม บ่นว่าอายุน้อยกลัวว่าพี่จะไม่รับฟัง แต่ก็พยายามทำ (นางประทาน ถมยา)
- เห็นความกระตือรือร้นในการทำงาน มีการกระตุ้นพี่เลี้ยง เห็นความมีน้ำใจและทำงานในทีมร่วมกัน พี่เป็นพิธีกรต้องแบ่งงานกันทำเพื่อนำเสนอผลงาน ช่วยเหลือกันในการทำงาน (นางสาวรัตนภรณ์ บุณัติ)
- เด็กเกษตรจะเกรง ปีที่ 1 จะเป็นตัวสำรอง ปีนี้ก็มีความรับผิดชอบมากขึ้น หากไม่มีการรอบก็จะไม่ทำตาม แต่เราจะประคองเด็กให้เขาคิดเองอย่างไร เราต้องใช้งานเป็นเป้าหมายให้งานสำเร็จ เด็กกำลังหัวต้องมีการรอบบ้าง แต่จะหาอย่างไรให้งานสำเร็จ สอนเรื่องพฤติกรรม เช่น กินเหล้าขาว ยาเสพติด ดูดยาเส้น เป็นต้น เกิดความเข้าใจงานกัน ปัจจุบันเมื่อเข้าไปในหมู่บ้าน خبرรถเครื่องไม่เสียงดัง อยู่ในสังคมได้ เป็นพรรคพวกกันกับเด็กในชุมชน อยากช่วยให้เด็กที่จบงานแล้วมีอาชีพ มีการคิดสินค้าของเราเอง กำลังคิดให้ทำงานต่อในชั้น วปส. โดยไม่สนใจว่าจะต้องเรียนเก่งหรือไม่ แต่มีความสุข ผมไป ออกท.ภาค เด็กเตรียมเอง เราทำหน้าที่สนับสนุนสิ่งที่ขาด เปิดโอกาสของเด็ก อย่าเน้นระเบียบมากให้คิดย้อนกลับไปเหมือนกับเราตอนเป็นเด็ก เด็กต้องคิดออกนอกกรอบ เพียงแต่เราต้องคอยกระตุ้นบ้าง (อ.สำราญ พลอยประดับ)
- เด็กสวนผึ้งส่วนใหญ่เป็นเด็กนอกระบบ เด็กที่ทำกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นเด็กที่ไม่ได้เรียน เราต้องเปิดโอกาสให้เขามีพื้นที่ และลดการดูถูกดูแคลน เมื่อเข้ากระบวนการมีส่วนร่วมจากงานวิจัย ทำให้ปัจจุบันไม่มีการตีกันของเด็กในพื้นที่ เพื่อลงมาช่วยกันทำงาน เมื่อเด็กเริ่มโตขึ้น หลังจากเราใส่กระบวนการลงไป ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีแน่นอน เราต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เข้าร่วมทำกิจกรรม เพราะว่าทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดคือ ทรัพยากรมนุษย์ เราต้องมาช่วยกันทำงาน โดยไม่ต้องรอการช่วยเหลือจากหน่วยงาน เราจึงต้องทำต่อเนื่อง (นายสุสุขสันต์ สำเภา)
- ตอนเด็กไม่มีการประคับประคอง ไม่เข้าใจว่าเด็กคิดว่าจำเป็นต้องมีพี่เลี้ยงหรือไม่ แม้ให้ลูกเรียนหนังสือ ทั้งที่ตนเองไม่ได้เรียนหนังสือ แต่มีทักษะชีวิต จากการดูทุกบุรุษ หากไม่มีพี่เลี้ยงหรือคนคอยช่วยเหลือ หากไม่มีเขาจะอยู่ได้หรือไม่ อย่างไร ตอนเด็กเราอยู่บ้านเขาก็ไม่ได้สอนแต่ว่าแทน เมื่อเรากลับไปดูตัวเอง พบว่า เราถูกต่อว่าและถูกตีด้วย สมัยนี้ทำไมต้องมีพี่เลี้ยง เด็กเก่งขึ้นมาเพราะอะไร เด็กฝึกให้เราอยู่กับปัจจุบันให้ได้ สะท้อนถึงตัวเราว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กเป็นแบบนี้หรือไม่ ตอนที่เราไม่ได้อยู่ในแวดวงอย่างนี้เราก็สอนให้ลูกเรียน จะได้สบาย ตั้งคำถามว่า เด็กที่ทำกิจกรรมและเด็กที่เข้าไปเรียนรู้ได้เรียนรู้อะไรบ้าง เราแข็งแรงจากการฝึกจากย่าสอนเราและอธิบาย แต่ปัจจุบันมีการสอนแต่ไม่อธิบาย ทำให้เราขอบคุณป้าตายายที่เลี้ยงเรามาให้แข็งแรง ต้องเข้าใจการเลี้ยงดูระหว่างอดีตกับปัจจุบัน (นางทองคำ เจือไทย)

วิทยากรสรุปว่า จากการเข้าร่วมโครงการ เห็นการเปลี่ยนแปลงของเด็กและเยาวชนทั้งในระดับตนเอง ทีมงาน และเครือข่าย รวมทั้งบทบาทของพี่เลี้ยงในการติดตามหนุนเสริมเด็กและเยาวชน และทบทวนตนเองกับบทบาทพี่เลี้ยงว่าควรเป็นในระดับไหน อย่างไร

แนวทางการขับเคลื่อนงานในปีที่ 3

- เราเป็นพี่เลี้ยงต้องสอนให้เขาทำ อย่าทำให้เขา ต้องปล่อยให้เขาลงมือทำ หากเราลงไปทำเอง เมื่อไหร่มันจะทำได้ (นายสมนึก เทศอัน)
- เราต้องนำกระบวนการไปปรับใช้กับการทำงานในพื้นที่ เราต้องทำกระบวนการจากจุดเล็กๆ อย่าเอาความรู้สึกมาเป็นอารมณ์ ต้องเปิดโอกาสให้เขาได้ลงมือทำ ต้องรอเวลา ทั้งเด็กเล็ก เด็กเรียนดี จะทำอย่างไรที่จะกระตุ้นไม่ให้คนขายที่ กลับมาทำเกษตรแบบประณีต เรียนจบ ป.ตรีแล้วได้งาน เอากระบวนการมีส่วนร่วมมาใช้ในการทำงาน รอลูกมาสานต่อ ให้กลับมาพัฒนาชุมชนตนเอง ขอให้กำลังใจทุกคนในการทำงาน และทำงานเป็นภาคีอย่างต่อเนื่อง ขอเติมกำลังใจให้กันและกัน (นายสุขสันต์ สำเภา)
- ในฐานะที่เป็นคนละช่วงวัยกัน เน้นการสร้างการเรียนรู้ในทางลบ แต่ในโครงการเน้นการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ให้เกิดการเรียนรู้ในด้านลบ จากการที่มีประสบการณ์ฝังใจ หากเราไปบอกเขาจะต่อต้าน และไม่เกิดความคิดสร้างสรรค์ (อ.ธนพล อ่อนพุก)
- พี่เลี้ยงจะเดินต่อไปใกล้ไกลแค่ไหน ต้องค้นหาว่าพี่เลี้ยงควรเป็นใครในพื้นที่ เช่น ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน เป็นต้น เมื่อเยาวชนกลับมาใช้ในพื้นที่ พี่เลี้ยงควรเป็นใคร อะไรจะเป็นตัวเชื่อมและสานต่อ หรือว่าผสมผสานกัน รวมทั้งกระบวนการทำงานระหว่างครูหรือผู้ปกครอง หรือใคร (นายเฉลิมพล ช่างเผือก)
- เราควรเพิ่มคนพิราบเข้ามาจากกองล้อ 4 ทิศ (หนู กระต๊อง หมี เขียว) คือ เทคโนโลยีการสื่อสาร เพื่อให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง เราจะเรียนรู้การเท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เราต้องประสาน 10 ทิศ และนำเครื่องมือการสร้างการมีส่วนร่วมมาใช้ เป็นทุกเรื่องและเรียนรู้ตลอดชีวิต (นายสุขสันต์ สำเภา)
- อยากให้อยู่กับปัจจุบัน พี่เลี้ยงต้องอธิบายและวิเคราะห์ให้ออก เราต้องกระตุ้นให้เกิดการลงลึกในรายละเอียด เช่น การย้อมผ้าในอดีตเพราะอะไร ต้องการให้ผ้าทนทาน หรือช่วยให้เสื้อผ้าไม่เลอะเทอะ เป็นต้น ส่วนใหญ่เด็กจะรู้พื้นฐาน เมื่อลงลึกจะอธิบายไม่ได้ พี่เลี้ยงต้องอธิบายให้เด็กฟังได้ (นางทองคำ เจือไทย)
- บทบาทของพี่เลี้ยงอาจจะสื่อไม่ถึงผู้นำชุมชน เช่น เจ้าอาวาส ผู้อำนวยการโรงเรียน นายก อบต. กำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น หากสื่อสารอาจทำให้เขาไปบอกต่อกับแกนนำ หรือได้แกนนำมาทำงานร่วมกันเพิ่ม (นายกานต์ ไต่บุญมี)
- เราต้องหาตัวคูณในพื้นที่ จากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง เพื่อให้คนที่สนใจเข้ามาเรียนรู้ มีการบอกเล่าเรื่องราว และประสบการณ์จากการทำงานในพื้นที่ เช่น เราทำงานฝังบ้าเค็ม แต่เราต้องสื่อสารให้ผู้ใหญ่ในพื้นที่เป็นตัวคูณเพื่อต่อยอดการทำงานร่วมกันกับคนในฝังบ้าเค็มได้ การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนให้ครอบคลุมพื้นที่ เป็นต้น เราอาจจะศึกษาร่วมหรือเป็นตัวช่วย โดยตัวคูณอาจจะเป็นผู้นำชุมชน ครู อาจารย์ หรือผู้นำธรรมชาติที่อยากเข้าร่วมงาน (นางนิภา บัวจันทร์)
- เด็กอยู่ประจำ เราควรเริ่มที่ตัวเด็กและความฝันของเด็ก จูนความฝันให้ตรงกัน ย้อนไปหาชุมชนที่ต้องการทำให้เกิดชุมชนต้นแบบ เด็ก วชท.จะต้องมีต้นทุนเดิม สามารถทำงานแทนครูได้ เชื่อมโยงครูและผู้ปกครอง มองอนาคตได้ชัดเจนช่วงวัย การทำงานที่เกินมากกว่าตัวเอง ทุกอย่างเกิดความมั่นคงและยั่งยืนได้ เมื่อได้ต้นแบบ

ทุกคนจะเห็นเอง สามารถดูได้จากการกระทำ สื่อสารด้วยการกระทำ ครูเป็นต้นแบบ โดยส่วนตัวเชื่อว่าเด็กที่เดินเข้ามาทำงาน จะช่วยให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ (อ.เรณูภา หนูวัฒนา)

- ในมหาวิทยาลัยเด็กจะมีส่งต่อจากรุ่นต่อรุ่น จากนั้น 1, 2, 3 ทั้งในมุมบวกและมุมลบ เด็กทำงานกับสาขาพัฒนาชุมชนจะส่งต่อในมุมที่เกิดประโยชน์ หากเป็นสาขาอื่นจะไม่กล้าสะท้อน ในวันนี้ยังเป็นมุมบวก มุมลบเรื่องของเวลาและการจัดการตนเอง จะรอครูรุ่น 3 แสดงว่าเป็นการบ่งบอกบางอย่าง ขั้นตอนการทำงานของโครงการ คือ สำคัญมาก ต้องสะท้อนกับมาที่ตัวพี่เลี้ยง หากกระบวนการนิ่งและคงที่ จะทำให้เด็กไม่รู้รู้สึกสนุกและส่งต่อไปยังผู้ทำ อยากสร้างเครือข่ายเพิ่ม และค้นหาพี่เลี้ยงร่วม ความสดใหม่ จะทำให้เขาได้เห็น และช่วยเชื่อมโยงในจุดอื่นแทน สำหรับเรื่องเทคโนโลยีจะต้องนำมาใช้ในการทำงานมากขึ้น แต่อาจทำให้ความแข็งแรงในตัวคนและกิจกรรมจะลดลง ตนเองรู้สึกท้อกับการทำงานในปี 3 สิ่งที่เขาทำอยู่ใน 2 รุ่น เขาอยากให้เราทำอะไรกัน หากมีการนำเสนอให้กับ ม.ศิลปากร เห็นภาพ จะทำให้เขาเห็นรูปธรรมการทำงานที่ชัดเจนขึ้น (ผศ.ดร.ฐิติมา เวชพงค์)
- จากการพูดถึงสินค้าจะทำให้เห็นว่า มีความจำเป็นอย่างไรกับการสร้างเสริมมูลค่าและคุณค่า แต่ที่ผ่านมาเราทำเรื่องคุณค่า หากเด็กหลงไปทำงาน ทำให้เราได้บริโภคของแพงขึ้น เราจะเชื่อมโยงคุณค่ากับมูลค่าอย่างไร สิ่งที่อาจารย์พูดเป็นเรื่องที่เด็กคิดแล้ว คนไทยจึงเลียนแบบเก่งมาก ทำให้เราคิดไม่เป็น (นางทองคำ เจือไทย)

นายกิตติรัตน์ ปลื้มจิตร สรุปว่า โครงการที่เราจะทำต่อเราจะต้องเน้นให้เห็นรอบด้าน ต้องทำให้รู้สึกจริงจัง แล้วสร้างสรรค์ นางอาภา พงศ์ศิริแสน เสริมว่า โครงการต่อไปจะมีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง และตัวคุณต๋อยอด รวมทั้งต๋อยอดการประคับประคองของพี่เลี้ยง ซึ่งคำว่า การประคับประคองขึ้นอยู่กับความดีความของเรา ทั้งการตั้งคำถาม การเรียนรู้ การหนุนเสริม การให้คำปรึกษา ฯลฯ ซึ่งต้องเร่งเรียนรู้และค้นหาคำตอบในการสร้างตัวคุณ นางทองคำ เจือไทย เพิ่มเติมว่าอาจจะเห็นสิ่งใหม่ๆ ในการสร้างปัญญา และเกิดผลิตภัณฑ์ที่ดี เช่น มะนาวลูกใหญ่ เป็นต้น โดยมีการแลกเปลี่ยนให้ชัดเจนเพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดความเชื่อมโยง การมีส่วนร่วม ทำให้เห็นและให้เด็กลงมือทำ ช่วงท้ายนางอาภา พงศ์ศิริแสน สรุปว่าขอบคุณผู้เข้าร่วมที่มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำให้เห็นอย่างถึงความท้าทายของการทำงานในภูมิภาคตะวันตก แล้วรบกวนนำสิ่งที่เราพูดคุยกันไปเล่าให้ห้องเด็กและเยาวชนฟังสัก 5 นาที ขอตัวแทนสัก 1 – 2 ท่าน

ห้องเด็กและเยาวชน

นายคำณ นิมอนงค์ แบ่งน้องๆ ทั้ง 24 ทีมออกเป็นทั้งหมด 9 กลุ่ม กลุ่มละ 7-9 คน โดยแต่ละกลุ่มจะมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่มย่อยของตนเองที่จะลงไปชวนตั้งคำถามพูดคุย เพื่อร่วมถอดบทเรียนร่วมกัน โดยในกลุ่มย่อยทุกกลุ่มจะต้องเลือกตัวแทนกลุ่มในการทำหน้าที่จับประเด็นการพูดคุย และอีก 1 -2 คน ทำหน้าที่นำเสนอในกิจกรรมห้องรวม ซึ่งยกตัวอย่างของกลุ่มที่ 9 ในประเด็นที่ได้พูดคุยกัน ดังนี้

นายคำณ นิมอนงค์ ขวนน้องๆ พูดคุย เริ่มต้นโดยการแนะนำตัว และแบ่งบทบาทคนบันทึก คนนำเสนอของกลุ่มภายใต้โจทย์ต่อไปนี้

1. ความรู้สึกวันนี้ หลังจากผ่านกระบวนการเตรียมงานจนถึงตอนนี้

- รู้สึกดี ได้ความรู้หลากหลายจากแต่ละโครงการ ได้เรียนรู้จากโครงการของตนเองและเพื่อนๆ อีก 3 ทีม และได้เห็นคุณค่าของงานที่เขาทำอะไรกันบ้าง ได้สอบถามข้อมูลว่าทำไมทำโครงการนี้ แล้วได้ประโยชน์อะไรจากการทำโครงการ
- รู้สึกดี ตั้งแต่ทำโครงการมาบอรรอยยิ้ม เหนื่อยแต่มีความสุขก็โอเค
- ดีใจ สนุก ภูมิใจที่ได้เอาความรู้ที่ทำมาบอกเล่า
- พัฒนา ดีใจที่คนกินไอศกรีมนมแพะจนหมด
- นัน รู้สึกมีความสุขที่เห็นน้องๆ เขาหัวเราะ ยิ้ม
- จ๊อบ รู้สึกดีที่ได้แสดงละคร เห็นคนดูยิ้มกับสิ่งที่เราทำ
- เดือน เหนื่อย แต่ก็ภูมิใจที่ทำโครงการสำเร็จ
- หนึ่ง ภูมิใจ ตลอดระยะเวลาที่ได้ทำโครงการ ถึงวันนี้ที่ทุกคนร่วมมือ แล้วคนมาชม
- โจ้ ตอนแรกเหนื่อย เปื่อ ต้องทำอะไรแบบนี้เพราะต้องส่งงานวิจัยวันจันทร์ ตอนนี้รู้สึกดีที่โครงการจบ และต่อไปคงคิดถึงน้องๆ

2. เห็นไอเดียอะไรใหม่ๆ จากเพื่อนที่ได้เรียนรู้และชอบ

- วิชาแพะก็ได้เห็นความคิดของเขารู้สึกว่าเจ๋งดี ที่ทำไอศกรีมนมแพะ นำเอาออกสู่ตลาด
- พัฒน์ / บู่ ที่การทำเรื่องจัดการน้ำ ทำให้รู้สึก ถ้าคนต้นน้ำใช้น้ำหมด คนข้างล่างคงไม่มีน้ำใช้
- ชอบฝนเทียม เขาจำลองได้เหมือนจริง เป็นพัฒนาการตามรอยพ่อจริงๆ ชอบมาก
- บู่ ชอบนมแพะ ที่นำผลิตภัณฑ์จากโครงการมาทำ เห็นผลงานจากโครงการ
- นัน ชอบการจัดสถานที่ เอาของธรรมชาติมาดัดแปลงใช้ให้สวยงาม และทำให้น้องๆ มีความสุข สนุกที่ได้มาร่วมงาน
- จ๊อบ ชอบงานหนึ่งใหญ่คือ เขาจำลองวิธีการตอกหนังมาให้ทดลองทำจริง
- หนึ่ง ชอบกลุ่มอาสาสมัคร เพราะได้ลงไปช่วยคนในชุมชน แก้ไขปัญหา เช่น เรื่องแพะก็ช่วยแก้ไข ปัญหาไม่ให้แพะเป็นโรค แล้วนำผลิตภัณฑ์มาทำให้คนในชุมชนด้วย
- เดือน ชอบชิมจำลองเขาอดแดง มันรู้สึกว่าเป็นธรรมชาติ
- โจ้ ชอบกลุ่มส้มแก้ว เพราะแปลกดี ไม่เคยเห็น ชอบที่เขาเอาส้มแก้วมาแปรรูป

3. ความประทับใจต่ออะไร ใคร

- น้องที่ขึ้นโปรา และชุมกลางที่ทำจักสาน เห็นว่าคนรุ่นใหม่ไม่ค่อยสนใจ แต่ยังมีน้องสืบต่อ
- ประทับใจตอนเสร็จงานที่ ทุกคนเก็บของตนเองเสร็จแล้วมาช่วยเพื่อนกลุ่มอื่นเก็บงาน

4. ข้อนี้ขอให้ง่ายๆ คิด ว่า ผ่านโครงการมา 1 ปี เตรียมตัวทำงานมหกรรมมา 2 เดือน เมื่อผ่านงาน และเกิดการเรียนรู้ มีบทเรียน เราจะเอาอะไรไปปรับใช้ในบ้านเกิดของเรา หรือมีความฝันอะไรที่อยากเอากลับไปทำ

- โอ้ม ผมเรียนการจัดการชุมชน เห็นว่าแหล่งน้ำมีคนใช้ประโยชน์ แต่ไม่ดูแล ผมทำวิจัยเรื่องน้ำในเขตหัวหิน จากที่ได้ข้อมูลใหม่เรื่องฝนเทียม มันก็คิดถึงชุมชนมุสลิมที่อยู่ในหัวหิน เขาไม่มีน้ำใช้ เขา ต้องซื้อน้ำใช้ เกี่ยวกับน้ำเสีย มีปัญหาเยอะ เพราะไม่มีที่ระบายขยะ อยากลงไปช่วยชาวบ้าน เพราะคนทั่วไปคิดว่าไม่ใช่หน้าที่เขา เป็นหน้าที่ของคนเก็บขยะ ตอนไปฝึกงานที่เทศบาลก็ได้เห็น ถ้าทำเรื่องจัดการน้ำคิดว่าอยากให้ผู้ใหญ่หรือผู้สนับสนุนคือ อยากได้พี่เลี้ยงเป็นที่ปรึกษา ที่รับฟังเรา ช่วยประสานงานกับผู้ใหญ่ เช่น นายกเทศบาล นอกจากนี้เรื่องงบประมาณ และความร่วมมือของชุมชน

- พัฒน์ มีพื้นที่หลังบ้านไม่ถึง 1 ไร่ ก็อยากทำเกษตรผสมผสาน แต่ดันน้ำมีคนปลูกยางพารา ทำให้น้ำไหลไม่ถึงพื้นที่ ก็ไม่รู้ว่าจะทำได้ไหม ส่วนงานของกลุ่มคิดว่าจะทำเรื่องการเลี้ยงหมูและเลี้ยงไก่ระบบปิดที่ได้เนื้อไก่คุณภาพดี และอยากเอาความรู้เรื่องไก่ไปเผยแพร่ให้แก่ชาวบ้าน สิ่งที่ยอยากให้ผู้ใหญ่สนับสนุนเราคือ เรื่องการเผยแพร่ความรู้เรื่องอาหารเสริม
- เดือน (ไทยรัฐ) อยากสนับสนุนน้องให้รู้คุณค่าของสมุนไพรในชุมชนและนำไปใช้ สิ่งที่ยอยากให้ผู้ใหญ่สนับสนุนคือ เป็นที่ปรึกษาและเผยแพร่ความรู้ด้วย
- นัน ช่วยชาวบ้านเรื่องน้ำ ให้เห็นคุณค่าของน้ำ รักและหวงแหนน้ำ ถ้าเกิดน้ำมีน้อยอยากให้ชาวบ้านเขาไม่ทะเลาะแย่งน้ำกัน อยากให้ผู้ใหญ่ให้คำปรึกษาและสอนวิธีการบริหารจัดการน้ำ
- หนึ่ง แถวบ้านทำสวน ผักราคาไม่ดี อยากให้ผู้ใหญ่บ้านเห็นความสำคัญของชาวสวน เพราะถูกกดราคา คนเริ่มทำสวนน้อยลง ไปปรับจ้างตามโรงงาน อยากให้คนเห็นความสำคัญของเกษตรกร ส่วนเรื่องโครงการอยากตั้งร้านโอท็อปในหมู่บ้าน ให้คนที่มาเที่ยวละแวกนั้น (ดำเนินสะดวก) มาซื้อของ อยากให้ผู้ใหญ่สนับสนุนโดยการไปคุยกับชาวบ้านค้นหาปัญหา และหาทางแก้ไขร่วมกัน
- แนน อยากมีร้านเป็นของตนเอง เพราะที่บ้านหนูเสาร์อาทิตย์แม่ขายของ สิ่งที่ได้จากโครงการ คือ การบริหารเงิน เมื่อก่อนใช้เงินไปไม่ได้จด ตอนนี้ใช้ไปจดเลย แต่ละวันใช้เงินไปเท่าไร เหลือเงินเท่าไร คิด ตลอด ที่อยากเปิดร้าน มีธุรกิจส่วนตัว ถ้าผู้ใหญ่ช่วยก็อยากให้เขาเข้าใจ เพราะมีแต่คนบอกว่าเด็กตัวเท่านี้ทำอะไรได้ ก็อยากให้มากินก๋วยเตี๋ยวร้านหนู หนูปรุงน้ำเอง หนูขายเอง อยากให้เขาเข้าใจว่าหนูทำได้
- จี๊อบ (จุ๋เมิญ) อยากให้คนในชุมชนเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีที่ผมทำ และสืบสานให้คนรุ่นต่อไปสานต่อ โดยอยากให้ผู้ใหญ่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในพื้นที่ เช่น จัดบริเวณพื้นที่ให้เด็กๆ สามารถรวมกันได้ และดึงเด็กๆ มารวมกันให้
- บู้ ความฝันส่วนตัว ผมเรียนเกี่ยวกับการรักษาสัตว์ ผมอยากรจะเปิดคลินิกเล็กๆ สิ่งที่ยอยากให้ผู้ใหญ่ช่วยคือ ที่วิทยาลัยเขามีวิจัย เขาส่งเด็กที่มีความสนใจเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย เช่น ไปทำที่ รพ.สัตว์ จะได้เห็นของจริงด้วย ทำจริงด้วย
- โจ้ อยากทำงานการตลาด อยากเป็นผู้จัดการบริษัทใหญ่ๆ พอลงทำงานโครงการแบบนี้ ก็อยากไปพัฒนาสวนยางให้พ่อแม่ อยากคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ให้ได้ราคาดี สิ่งที่ยอยากผู้ช่วย คือ เปิดรับสินค้าใหม่ๆ จากต่างจังหวัดมากขึ้น อยากให้พี่เลี้ยง เช่น อาจารย์ช่วยเรื่องช่องทางการจำหน่าย

5. หลังจากจบงานนี้ อยากบอกอะไรเพื่อนๆ

- บู่ จะคิดถึงทุกคน
- หนึ่ง ถึงแม้ว่ามันเป็นระยะเวลาเพียง 1 ปี แต่ความรู้สึกดีๆ จะอยู่ในใจไม่ลืม
- พงษ์ แม้โครงการจบลง ก็ขอให้ทำในสิ่งที่เป้าหมายของตนเองต่อ
- เดือน ดีใจที่ได้ทำโครงการ
- นัน รู้สึบดีที่ได้มาเจอพี่ น้อง ได้เห็นความสามัคคี
- จ๊อบขอให้ปี 3 โชคดี
- แนน ไปอยู่ที่อื่นหรือจะกลับสาทำอีกก็ขอให้ตั้งใจ

เมื่อทั้ง 2 ห้องย่อยแลกเปลี่ยนเสร็จสิ้น แต่ละกลุ่มนำเสนอทเรียนในแต่ละห้อง โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้องให้ข้อเสนอแนะ สรุปการนำเสนอทั้ง 2 ห้องย่อย ดังนี้

ห้องเด็กและเยาวชน มีการนำเสนอภาพรวมของแต่ละกลุ่มจากข้อมูลที่ได้แลกเปลี่ยนในกลุ่มของตนเพื่อนำเสนอต่อวงใหญ่ 2 ประเด็น ดังนี้

สิ่งที่กลับไปขับเคลื่อนงานต่อ	สิ่งที่ต้องการการสนับสนุนจากผู้ใหญ่
• ค้นข้อมูล • วิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาในชุมชน • ชวนเยาวชนมาสานต่อโครงการ • ชวนปราชญ์ชาวบ้านในชุมชน • อยากต่อยอดผลผลิตการจักสาน • นำเสนองานกับผู้นำ • นำวิธีการมาใช้ในการทำงาน • เปิดพื้นที่แหล่งเรียนรู้สำหรับผู้สนใจ • เปิดโอท็อป ร้านของตนเอง ทำกิจการของตนเอง • สืบสานวัฒนธรรม เช่น หุ่นกระบอก ประเพณี โขน • สารคดี สื่อออนไลน์ • แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมแต่ละจังหวัดในภาคตะวันตก • การอนุรักษ์ทรัพยากร • อยากให้มีเวลางานมหรหรรรมเพิ่มขึ้น • อยากให้สินค้าชุมชนเป็นที่ต้องการของตลาด • อยากเป็นเหมือนอารเนศ	• ข้อมูล ความรู้ • ความร่วมมือจากชุมชน • การรับฟังความคิดเห็น • ต่อยอดการทำงาน • อำนวยความสะดวก • อยากให้ผู้ใหญ่ลงพื้นที่จริง • อยากให้เป็นกระบอกเสียงให้น้องๆ • ศึกษาทรัพยากรในชุมชนนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ • ช่วยทำสารคดีให้สมบูรณ์ ทำเป็นสื่อออนไลน์ให้เข้ากับยุคสมัย • การติดต่อสถานที่ที่เราต้องไปศึกษา • การติดต่อผู้ใหญ่ • ช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรม และประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม • ส่งเสริมกิจกรรมปลูกป่า ขุดลอกคูคลอง เก็บขยะทุกสัปดาห์หรือเดือน

● อยากเห็นการพัฒนาชุมชน อยากเห็นร่องสวนเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเหมือนห้าง ● วางแผนชีวิตสู่เป้าหมาย ● สร้างเครือข่ายชุมชน หน่วยงาน ● เผยแพร่สิ่งที่ทำในโครงการ / ผลิตภัณฑ์ ● ขยายการทำโครงการในประเด็นอื่น ● รณรงค์เรื่องการจักสาน นำความรู้มาใช้ในชีวิตตนเอง บอกต่อ ● ลงพื้นที่สอนคนที่ไม่รู้ ● นำความรู้เรื่องผู้สูงอายุไปดูแลคนในครอบครัว คนใกล้ตัว ● นำความรู้การตลาดมาพัฒนาตนเอง ● พร้อมเข้าต่อปี 3 ● คนในพื้นที่สืบสานงานเยวชนต่อไป ● ผู้นำ เยวชนสานต่อ พัฒนาให้ดีขึ้น ● นำบูธกิจกรรมไปเผยแพร่ในชุมชน โรงเรียน	● ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ● อยากให้ผู้นำประเทศลงสัมผัสชุมชน ● เผยแพร่โครงการไปยังจังหวัดต่างๆ ● โควตาเข้ามหาวิทยาลัย ● เพิ่มกิจกรรมเรียนรู้ที่เป็นเกมไม่ใช่การบรรยาย ● พาไปดูงานเรื่องที่ทำ ● พาไปดูโครงการในภาคอื่น เพื่อจะได้แลกเปลี่ยนความรู้ สร้างเครือข่าย ● จัดมหกรรมรวมกัน 4 ภาค ● เข้าใจ ยอมรับเหตุผล ● ประกวดโครงการ ● ประชาสัมพันธ์มากขึ้น ● งบประมาณสนับสนุนมากขึ้น ● คนช่วยพัฒนาผลิตภัณฑ์ ● เป็นที่ปรึกษา
--	--

ห้องพี่เลี้ยงและผู้ปกครอง มีการนำเสนอถึงช่วงเตรียมงาน พี่เลี้ยงมีความกังวลใจ จากความเนื้อหาของเยวชน แต่ก็เชื่อมั่นว่า เด็กทำได้ เมื่อเยวชนได้ลงมือทำงานก็ให้เห็นความคล่องแคล่วในการทำงาน กลไกการวางแผน ก็ทำให้มั่นใจมากขึ้น ว่าเด็กทำได้แน่ๆ เปรียบเทียบงานใน ปี 1 ปี 2 ที่ปี 1 แยกรายโครงการ ปี 2 นำเสนอจัดกลุ่มประเด็น ทำให้เห็นความเชื่อมโยงของเยวชน แต่ละโครงการแต่ละรุ่น สะท้อนกระบวนการคิดที่เป็นระบบ มีการวางแผน และนำเสนอได้อย่างมีชีวิตชีวา ภายใต้การแสดงศักยภาพอย่างเต็มที่ของเยวชน เห็นบรรยากาศของการเสียสละ ความร่วมมือ การเป็นผู้ให้-ผู้รับ (เด็กอยู่กับครุมนาน แต่อยู่กับพี่ๆ ปีเดียว แต่ทำไมทุกคนเชื่อ เป็นสิ่งที่ครูหลายคนตั้งคำถามว่า ทำไมจึงเชื่อ แสดงว่า เด็กเกิดสำนึกว่า เป็นงานของตน เมื่อได้รับโอกาสแล้วต้องทำให้เต็มที่ สำหรับบทบาทของพี่เลี้ยงในปีหน้า อยากสร้างพี่เลี้ยงตัวคุณในพื้นที่ สร้างพี่เลี้ยงที่ช่วยไ้ช้การทำงานด้านวัฒนธรรมให้เด็กเข้าใจมากขึ้น เพื่อเยวชนจะได้นำไปถ่ายทอดได้ ส่วนใหญ่คนรุ่นพ่อแม่ ถูกสอนผ่านการทำโทษแล้วเกิดการเรียนรู้ แต่โครงการนี้มีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ มีการวางกลไกที่เพื่อเอื้อให้เกิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสมัยก่อนหาไม่ได้ จึงเป็นสิ่งที่น่าจะส่งต่อ ไปสู่รุ่นต่อไป

สะท้อนความเห็นจากภาคต่างภาค

ภาคเหนือ

- ได้เห็นความเป็นเจ้าของงานของน้อง และรู้สึกประทับใจ และจะเก็บภาพเหล่านี้ไปถ่ายทอดให้น้องๆ ที่ น่าน ว่า น้องรู้สึกหน้าที่ของตนเอง อยากบอกว่า มีเพื่อนต่างวัยแต่ทำงานด้วยกันได้

- สองวันเห็นได้ว่า เรามีเครือข่าย และภูมิใจที่เห็นเครือข่ายของเราทำงานร่วมกัน จะเก็บความทรงจำไปสื่อสาร ให้น้องๆ ในบ้าน ขอคุณประสบการณ์ของแต่ละโครงการที่ได้บอกเล่าแลกเปลี่ยนซึ่งเราจะนำไปปรับใช้ เรา ต้องสู้ต่อไป เหมือนปลาที่ต้องว่ายทวนน้ำ

ภาคอีสาน

- ที่มา 2 วัน ที่เห็นชัดๆ คือเรื่องของการทำโครงการไม่ใช่ของใครของมัน ต่างจังหวัดก็มาทำร่วมกัน แต่ที่ ศรีสะเกษเรายังทำของใครของมันอยู่
- สิ่งที่เห็นได้ชัด น้องๆ พี่ๆ มีความกล้า เราถาม พี่เขาก็จะมีไหวพริบในการตอบ
- ในนามภาคีเครือข่ายที่มาร่วมกิจกรรม กิจกรรมของที่นี่ จุดเด่นที่เห็นคือ 1) ที่นี้ทำงานกับภาคีในจังหวัด เห็น ชัดเจนว่าข้างหน้าจะมีองค์กร หน่วยงานมาหนุนเสริมการทำงานกับเยาวชน ซึ่งเป็นเรื่องที่ทางศรีสะเกษ พยายามจะทำ ทางเรายังทำได้ไม่ถึงขนาดนี้ ที่สมุทรสงครามมีทั้ง ผวจ. พมจ. จะมาสนับสนุน และเข้าใจ แนวคิดการทำงานของเราได้ 2) พี่แอ็คชั่นเป็นจุดเด่นที่สร้างแรงบันดาลใจให้น้องๆ มาทำโครงการ ขยับ โครงการของตนเองไปอย่างยั่งยืน และ 3) พลังของกลุ่มเยาวชนคือ ละครก็สื่อ เป็นการเติมเต็มให้ทีมทำงานทั้ง พี่ทั้งเราว่า ในการสื่อสารแบบนี้รู้สึกว่ ทั้งตกลงทั้งน้ำตาไหลว่าเป็นจุดเล็กๆ แต่สะท้อนในวงกว้าง ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี นานาไปปรับใช้ในพื้นที่ศรีสะเกษ ส่วนการแลกเปลี่ยนน้องๆ แต่ละกลุ่มมีข้อเสนอที่ดี ทุกคนอยากกลับไป ทำงานต่อ ทุกคนไม่มีใครบอกว่า วันนี้ไม่ใช่วันสุดท้ายของงาน การทำงานของเยาวชนจะต่อเนื่องต่อไป

จากนั้นพี่อ้วนให้ลุงเดช พุ่มคชา ที่มาร่วมงานของโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตก อย่างต่อเนื่อง มาให้ข้อเสนอแนะต่อการขับเคลื่อนงานในโครงการพลังเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ภูมิสังคมภาคตะวันตกว่า ขอคุณกัลยาณมิตรที่ให้กำลังใจ ผมเป็นคนที่นี่ และมีฝันอยากกลับมาแผ่นดินเกิดที่อัมพวา ตั้งแต่ผมออกจากบ้านไป 2504 อาของผมเป็นคนแรกในหมู่บ้านที่ได้รับปริญญาจาก ม. แม่โจ้ ผมเป็นคนแรกในหมู่บ้านที่ตัดต้นมะพร้าวมาทำบ้าน สิ่งเหล่านี้ มาจากฝันเล็กๆ ที่ผมตั้งใจ เต็มใจที่จะเป็นทีปริภาโครงการนี้ ล่าสุดก่อนปีใหม่ ไปมาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน เพื่อเปรียบเทียบว่า ศตวรรษที่ 21 โลกจะไม่เหมือนเดิม ตะวันตกหันกลับมาองตะวันออก โลกวันนี้ไม่เหมือนเดิม จะเกิดวิกฤตที่อเมริกา สมัยก่อน คนตะวันตกจะมาซื้อบอกตะวันออก แต่วันนี้ตะวันออกจะบอกตะวันตก เพราะไม่มีที่ไหนจะสมบูรณ์เหมือนอาเซียน เช่น งาน ปลาทุแม่กลอง มีการเปลี่ยนแปลงเมนูใหม่ๆ ทุกปี เพราะเรามีวัฒนธรรมที่ไม่แข็งตัว สิ่งที่เราทำคือภูมิด้านทานที่เราจะทำ ต่อไป

1. โลก ประเทศไทย ต้องการ**พลเมืองที่มีพลัง** พลเมืองที่รู้จักประเทศ / ชุมชน มีจิตอาสา และมีความสามารถทำ มาหากิน และเอาตัวรอด
2. พลังต้องสร้างด้วย**การศึกษาตลอดชีวิต** (ครอบครัว / โรงเรียน / ชุมชน) สิ่งต่างๆ ที่พ่อแม่ทำในครอบครัวต้อง เรียนเป็นวิถี การศึกษาจะต้องทำให้คนในชุมชนและพวกเรามี**แรงบันดาลใจ** **ปั้นความฝัน** ปฏิบัติตามความฝัน (กัดไม่ปล่อย)
3. ผู้ใหญ่ใจดี (พ่อ แม่ / ครู / ผู้นำต่างๆ / คนนอกชุมชน) และพี่เลี้ยง ช่วยให้กลุ่มเด็กและเยาวชน**เรียนรู้ภูมิสังคม ภาคตะวันตก** ซึ่งจะให้สติ แฉ่นตา ข้อสังเกต เพื่อสร้างห้องเรียนภูมิสังคมภาคตะวันตก **เพาะเยาวชน** **เพิ่ม พวก (รวมกลุ่ม) พากเพียร... พลังพลเมือง**

4. **พลังเด็กและเยาวชนขยับต่อ ?** มันใจว่าพลังเยาวชนจะขยับต่อไป เพราะแม่คนเล็กทำแล้ว แต่ประสบการณ์ไม่เคยหาย ความทรงจำยังคงอยู่ เมื่อเช้า ผมจ.บอกว่ามีงบประมาณอยู่ ต่อไปนี้โลกจะไร้พรมแดน สามารถเชื่อมโยงติดต่อได้ทั้งหมดในลักษณะของเครือข่าย ก่อให้เกิดความสำเร็จของชีวิต ทั้งการดำเนินงานต่อในปีที่ 3 รวมกลุ่มจังหวัดทำงาน ทำงานอย่างโปร่งใส ทำผิดพลาดถือเป็นบทเรียน แต่ต้องมีคุณธรรม

ช่วงท้ายเพื่ออวยพรขอบคุณพี่ๆ ใจดีจากมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ทีมคิดค้นคว้า ผู้ใหญ่ใจดีในจังหวัดของพวกเรา ตลอด 1 ปี พวกเราได้สัมผัสหลายอย่าง จนสามารถรပ်ฟังกระบวนการได้ สุดท้ายเพื่อนๆ ได้ทำวิทัศน์ประมวลภาพการดำเนินงานร่วมกัน และถ่ายรูปเป็นที่ระลึกร่วมกัน

เลิกกิจกรรมเวลา 17.50 น.

นางสาวพวงทอง เม้งเกร็ด

ผู้สรุปรายงานการประชุม

นายชินนวัฒน์ มณีศรีจำ

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

